

SVÄVAREN

UFO-CENTER, KARLSKOGA
FÖRENINGENS
ORGAN

DATUM: 1981*12*05

NR 3/81

UR INNEHÅLLET:

- * LEDARE (UFO)
- * SLAGRUTAN DEL 2
RUTGÅNGARE
- * USSR UFO...
- * DET VAR NÅGOT DÄRUPPE...
- * WEINERTS HYPOTES
- * UFO SKVADRON
- * NOLLINGARNA
- * VILKEN TOLFTE PLANET?
- * MOBIUS GRUPPEN
- * ALIEN GUIDE

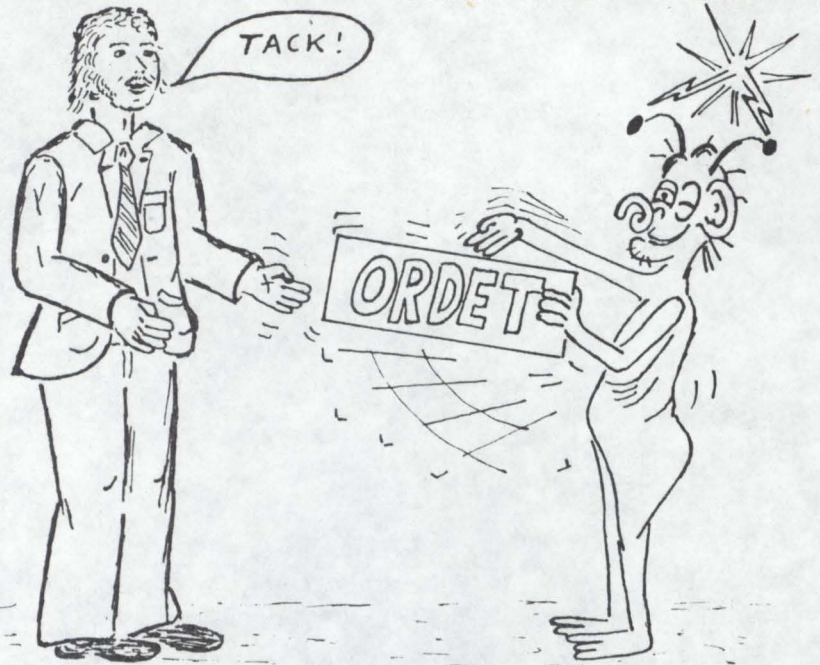
UFO-CENTER
KARLSKOGA
c/o Owe E. Lewitzki
Bladvägen 25
0586-376 78
691 00 Karlskoga

UFO-CENTER
KARLSKOGA
c/o Owe E. Lewitzki
Bladvägen 25
0586-376 78
691 00 Karlskoga

ORDFÖRANDEN HAR...

HEJ!

Ja nu har det hänt igen. Flygande "rälsbuss" över Hällefors. F.d. Polisispektören, Björn Fagrell, trodde inte sina ögon, som så många andra före honom. Ett UFO, som närmast kan beskrivas som en rälsbuss. Det var bara det att denna "rälsbuss" svävade fram ca 100 meter över marken och om inte Fagrell hade hunnit hämta ut sina f.d. arbetskamrater från polisstationen i Hällefors, så att dessa också blev åsyna vittnen till observationen, så vete katten om inte Björn hade tvivlat på sina sinnen.

Föremålet, som också sågs av flera andra personer i Hällefors, kretsade kring samhället en längre tid och förde ganska stort väsen. Militära och civila myndigheter har ingen förklaring till observationen, åtminstone inte officiellt. Och det var absolut inget flygplan eller en helikopter, det intygar alla observatörer enstämmigt. Det hade inga vingar eller rotorblad och dessutom lät ljudet inte som från någon känd farkost. "Det hördes ett förfärligt högvarvigt oväsen från det".

Vad är det då folk ser? När man inte sett det med egna ögon, så... Ja, jag vet -det är ett dåligt motargument, men medge att det just är detta argument som folk i allmänhet använder sig av för att slå ifrån sig sådana här UFO:n. Men det är ju bättre än att säga, att observatörerna sett i syne. För det, har de inte gjort, det kan man fastslå redan nu. Nej, de har sett något, men vad?

Var det utomjordiskt? Nja, det verkar lite för jordiskt, med ljus och ljud och form. Någon misstolkning av en jordisk farkost kan det naturligtvis vara. Men vad för slags farkost passar in på den beskriv-

ningen? Den hade inga vingar. Hur håller sig en sådan farkost uppe? Den förflyttade sig ju inte med någon nämnvärd hastighet. Ballong eller luftskepp? Nja, luftskepp finns det visserligen några få mindre varianter av i Sverige men de befann sig alls inte i det aktuella området. Det har kollats upp av UFO-Sverige.

Och en Ballong skulle man ju känt igen som en sådan. Den kan ju dessutom inte färdas runt Hällefors på den låga höjden och framförallt, den låter inte så! Kanske farkosten ändå har något utomjordiskt över sig. Nämligen förmågan att hålla sig svävande utan vingar och utan gas. Kanske den kunde upphäva gravitationen? Tyvärr måste man medge att det vet vi inte, men låt oss iallafall konstatera att det var ett UFO, ett "riktigt" oidentifierat flygande föremål.

Man har alltså sett UFO i Hällefors. Har folk då blivit tokiga även där? Ser man sän't som inte finns? Ja, det är ju den officiella hållningen, UFO finns inte... Men trots detta så droppar rapporterna in från hela världen. Den som fördjupat sig i ämnet, vet att UFO finns. Låt oss då för tusan jobba efter den hypotesen.

En observation som har stor betydelse i Hälleforsfallet är den som vi kunde berätta om i vår tidning, Svävaren 3/80. "Flygande Buss över Filipstad" lød rubriken den gången. Händelsen utspelade sig 1980-03-22 och det var (också) en f.d. polis vid namn Nils Frankén som tillsammans med sin bror iakttog ett föremål. De beskrev det som en buss med fönsterrad längs sidorna och ljusramper framtill, svävande över hustaken på ca 100 meters höjd. Den flyttade sig med relativt maklig hastighet och de kunde

följa den mystiska farkosten på en sträcka av ca 500 meter innan den försvann bakom ett hustak. Även i Filipstad sågs föremålet av flera personer oberoende av varandra. Den kvällen rapporterades UFO från flera håll i Sverige ungefär vid samma tidpunkt, mellan kl 21,00 och 22,00. Den gången var det ljudlöst, trots att det iaktogs på nära håll av de flesta. Filipstad ligger bara ca 2,5 mil fågelvägen från Hällefors.

Kan det här röra sig om samma föremål? "Buss" eller "Rälsbuss", skillnaden är kanske hårfin. Det är ju ändå fråga om en liknelse. Varför just i den trakten, två gånger med ca 1,5 års mellanrum? Ja, frågorna är många. Det är trots allt så att man önskade att man hade sett det med egna ögon... Du kan själv läsa om och bedömma Hälleforsfallet, på annan plats i detta nummer.

Jag skall passa på och rätta till ett fel från programmet. Nämligen föreningslokalens adress. När vi tryckte upp höstprogrammet och kallelsen till säsongstarten så hade Tryckfelsniss varit framme och felaktigt meddelat att den nya lokalen skulle befinna sig på Flygfältsvägen 19. Detta är, som de flesta av er redan upptäckt, fel. Vår lokal finns i källaren på Flygfältsvägen 21, mitt emot Carlbergsskolan. Ingången finns på husets gavel mot Kilstaverken.

Vi har saknat några tidigare aktiva medlemmar på våra träffar i höst. Kan den felaktigt uppgivna adressen vara orsaken? Hör du till dem, så kom och hälsa på nå'n gång. Vi finns i lokalen varje onsdag kl 19,00-22,00, då vi har våra aktiviteter enligt programmet.

Så något helt annat! Posten har äntligen tagit "sitt förnuft till fånga" beträffande föreningsbrevstaxan. Nu kan vi konstatera att vår Svävare kostar "endast" 2,50 kr att skicka ut till våra medlemmar. Detta i nuvarande utförande, alltså med enkelsidigt tryck. En krona mer än i våras, före höjningen. Om vi nu övergår till dubbelsidigt tryck, så kan vi faktiskt komma ner till porto á 1,35 kr per utskickad tidning. Visserligen med en smärre kvalitetsförsämring, men den måste vi nog lära oss att leva med.

Eftersom tryck- och papperskostnaderna har stigit med ca 15 % sedan vi i slutet av förra året beräknade medlemsavgiften, så tvingas vi att minska antalet nummer från låvade 5-6 till 4-5 i år. TYVÄRR! Vi på redaktionen och styrelsen beklagar, men räknar med din

förståelse. Eftersom vi f n ligger efter med utgivningen i år, vilket många av medlemmarna beklagar och även klagar över, så vill vi härmed informera dig om att nr 4 beräknas utkomma omkring Jul-81 och 5:an kommer då omkring början januari(-82). Problemet ligger på skriv- och layoutsidan, eftersom det bara är några få som är beredda att helt idéellt (obetald) satsa mycket av sin fritid, på detta viktiga arbete. Därför får du som passiv medlem acceptera den ibland ganska oregelbundna utgivningen.

Det kanske kan vara på sin plats att redan nu informera om nästa års medlemsavgift, trots att den alltså ännu inte har fastslagits. Om vi även nästa år räknar med, eller rättare sagt siktar på 5-6 nummer, så får vi räkna med en kraftig höjning till 75 kr för enskild vuxen medlem, 45 kr för pensionärer och skolungdom Och 90 kr för familjemedlemskap. Då bibehåller vi ändå subventioneringen för pensionärer och skolungdom på de enskilda medlemmarnas bekostnad.

Du som är mån om att föreningen skall kunna överleva och därmed också Svävaren, kan ju fundera över om du inte kan tänka dig att med nå'n femma extra i medlemsavgift (s k stödprenumeration) stödja föreningen ekonomiskt. Detta måste du i så fall ange på postgiroblanketten. Skriv: stödpre. och beloppet i kronor på fram eller baksidan. Alla bidrag är välkomna, både stora och små. Föreningen tackar på förhand. Bidragen förhöjer naturligtvis också möjligheterna att bibehålla och eventuellt öka aktiviteterna och utbudet på våra föreningsträffar, samt inköp av visst bildmaterial till Svävaren.

Ja, det var lite impopulär ekonomi, men ha det så bra ändå och välmött på våra träffar, du som har turen att bo så till. VI HÖRS! VI SES!

Eve

Visste Ni

- ...att världshaven innehåller 360 miljoner ton vatten för varje människa på vår jord?
- ...att miljarder snöflingor faller varje år i Sverige, men ännu har man inte funnit två identiskt lika?
- ...att det varje år förekommer cirka 16 miljoner åskväder i världen? Det innebär att varje sekund dygnet runt äger 1800 åskväder rum på vår jord.

Slagrutan

DEL 2

RUTGÄNGARE

RUTGÄNGARE ÄR DE MÄN OCH KVINNOR, SOM MED HJÄLP AV TRÄKLYKOR, KVISTAR, STAVAR OCH STÅLTRÅDAR, HAR FÖRMÅGAN ATT FINNA VATTENÅDROR ELLER MINERALER DOLDA DJUPT UNDER MARKYTAN.

Det låter fint det där, men livet för vissa slagrutemän har, som vi skall se, inte alltid varit så särskilt behagligt.

I del 1 av vår slagruteserie nämndes i korthet om de personer, som man skulle kunna kalla historiens första ryktbara rutgångare, baron de Beusoleil och hans fru.

Madame Beusoleil gav ut en skrift, där hon redogjorde för parets upptäckter: guld, silver, stenkol, zink, rubiner, marmor, opal m.m. Det där låter lite för bra för att vara sant tycker vi nog och det visade sig, att hur det än förhöll sig med sanninshalten i påståendena, hyste också samtiden misstankar om paret Beusoleils bedrifter. I stället för att sluta sin bana överhöljda av guld och silver slutade de sina liv i fängelse anklagade för trolleri.

DEN SOM ÄR OTROGEN BÖR SE UPP MED RUTGÄNGARE

Bonden Aymar från Dauphine i Frankrike förmådde med sin slagruta något som inte ens herr och fru Beusoleil påstod sig kunna - han påvisade äktenskaplig otrohet hos damer inom den tidens överklass.

De uppgifter som finns att tillgå i rättshandlingar om hans framgångar, är emellertid ganska motsägande.

När det gäller slagrutans mer konventionella användning, blev bonden Aymar mycket känd i Frankrike och kallades till hovet i Paris för att demonstrera sin förmåga inför representanter för vetenskapen.

DET ÄR SYND OM RUTGÄNGARNA

När vi närmar oss mitten av 1700-talet använder man slagrutan allt mer för att, som i våra dagar, leta efter vatten.

Bondsonen Bleton från Aymars hemtrakter, var en stor vattenfinnare under senare hälften av 1700-talet. Även om hans

Bild. En äkta slagrutemajor, v. Græve.

verksamhet var mindre kontroversiell än Aymars och han slapp undan diverse rättegångar, hade han inte heller så lätt alla gånger.

När han befann sig ovanför en vattenåder, fick han oregelbunden puls, huvudvärk, ibland t.o.m. kraftiga krampanfall. -Det är synd om rutgångarna, skulle kanske Strindberg ha sagt.

EN SLAGRUTA SOM EN PROPELLER

Bleton hade en rak slagruta som lades på de framsträckta händerna. Pinnen roterade enligt uppgift med 70-80 varv per minut.

CARL VON LINNE I CAFE '18

I programmet Cafe '18 i TV 1 gav Hebert Söderström en något felaktig beskrivning av Carl von Linnés möte med slagrute fenomenet. Det som för slagruteanhängarna framstod som negativt i programmet, var i verkligheten betydligt positivare.

Linne hade, för att testa en rutgångare i sin grupp (hans sekreterare), gömt sin penningpung med mynt i under ett blomstånd på ett stort fält. Sekreteraren sökte länge och väl med sin slagruta, men fann inget. När Linne tröttnat på sökandet och skulle plocka fram sin pung, hade man trampat ned blomståndet. Han tyckte emellertid, att han ändå hade en ganska god uppfattning om var blomståndet befunnit sig, men hur han än letade på det förmodade stället, kunde han inte finna penningpungen.

Linne bad då sekreteraren söka med sin slagruta, men denne fick inget utslag vid den plats Linne utpekade som gömstället. Däremot fick han plötsligt ett kraftigt

utslag på en helt annan plats på fältet. När man grävde där, fann man penningpungen.

HAN SER VATTENÅDRORNA

1800-talet uppvisar, liksom tidigare århundraden, en rad rutgångare med säregna egenskaper.

Richard (1861-1881), fransk källsökare, påstod sig kunna se vattenådrorna "på samma sätt som andra ser ett hus eller ett träd." Hans slagruta var en käpp i vars övre ände ett vattenpass var satt.

Det har funnits fler, som påstått sig kunna se vattenådror, Paraque från Provence under 1700-talet och en flicka från Beirut i början av vårt århundrade.

OLIKFÄRGADE SLAGRUTOR

Mager, en annan fransman från ungefär samma tid, hade svårt att gå med slagruta om han samtidigt hade handskar.

Bild. Rutgångare med olika slagruteformer.

Han använde sig av en uppsjö olikfärgade slagrutor. Bl.a. fungerade de blå och röda bäst mellan klockan 9.00 och 15.00 medan den gröna kunde användas under alla tider på dagen utom i regnväder. Den röd-vit-blå varianten var den mest universella och kunde användas hela dagen.

RYKTBAR ENGELSMAN

Från England kom Lawrence, som förutom att han var en flitig slagruteman med gott anseende också visade extrem initiativförmåga inom andra områden. Han hade t.ex. 27 barn.

Hans verktyg var en spiralvriden stål-fjäder (när han sökte vatten alltså) och han lyckades vid experiment att peka ut exakt samma ställen, när han gick över ett område med förbundna ögon, som utan ögonbindel.

NÅGOT FÖR GUINNESS REKORDBOK

Mullins, även han engelsman, skulle förmodligen ha platsat i Guinness rekordbok. Enligt egen uppgift tog han ut inte mindre än 5.000 källådror. Hans slagruta slog uppåt.

I slutet av 1800-talet verkade Gataker, som endast använde sig av utsträckta armar när han letade vatten. Han kunde skilja på en naturlig vattenåder och en vattenledning även om de låg ovanpå varandra.

EFTER VATTEN I ÖKNEN

Tyskarna visade stort intresse för slagrutefenomenet under 1800-talet och den mest ryktbare rutgångare var landsrådet och regeringsrådet von Uslar, som bl.a. på kejsarens uppdrag genomkorsade Kalakariöknen och angav där 800 platser för vatten. Vissa av de borrhål som gjordes efter von Uslars anvisningar gav emellertid så lite vatten att de var obrukbara.

INTERNATIONELL SLAGRUTEFÖRENING

Von Græve (se bild föregående sida) var major och skattmästare i Rutgångarnas internationella Förening. Han anställdes vid den turkiska arme' (ledd av tyska officerare) som gjorde framryckningar mot Suezkanalen och Palestina. Rapporter om detta företag berättar att det väsentligen möjliggjordes genom von Græves insats med slagrutan.

Baron von Bülow, som var en av von Græves lärjungar, påstod att blixten slår ned endast i träd, som står över en vattenåder.

Goebel hade förmåga att påvisa guld-

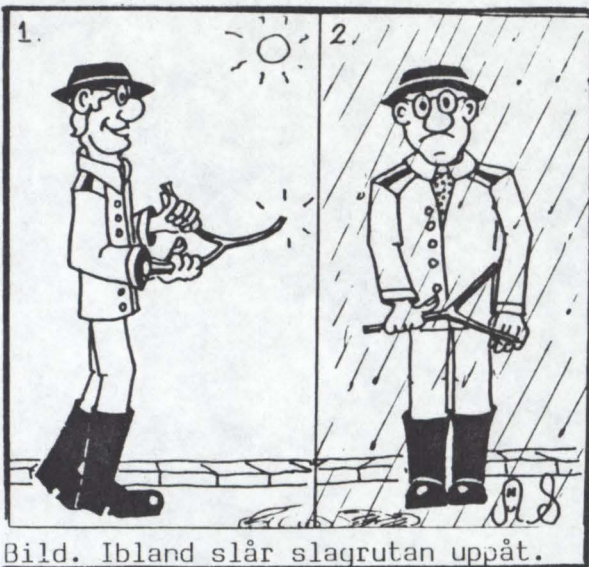

Bild. Ibland slår slagrutan uppåt.

och silvergångar ända till 1 millimeters tjocklek. Han kunde dessutom hitta gips.

KVINNOR KÄNSLIGARE ÄN MÄN

Beichl använde sig av kvinnor som medhjälpare eftersom han ansåg att de var känsligare än män. Tyvärr var de dock inte lika tillförlitliga, då "de läto påverka sig genom mäns närvaro, för vilka de med sitt arbete ville göra sig intressanta, varför de ofta misslyckades." Det skulle vara roligt att höra UFO-klubbens kvinnliga medlemmar kommentera Bechls åsikter.

SVENSKA SLAGRUTEMÄN

Här i landet har vi också haft, och har naturligtvis fortfarande, ett antal rutgängare med intressanta specialegenskaper.

En man från Medelpad, som verkade i början av detta sekel, sade att om han lade örat till marken där det förekommer rörigt vatten, börjar hans puls att bulta.

J. Lindström, Skellefteå, var norra Sveriges mest bekante rutgängare. Han påverkades så kraftigt, att han ibland svimmade. För att dämpa verkan av slagrutan, använde han gummigaloscher.

Ibland anlitas Lindström för att leta reda på borttappade guld- eller silverföremål. Om det gällde att finna t.ex. en guldring, satte han vid sökandet en guldring på sin slagruta. Han kunde t.o.m. få slagrutan att slå för en kaffepanna i aluminium. Det gällde bara att ta av locket först. Undertecknad trodde i sitt stilla sinne, att det var kaffe som behövdes.

HÅRDA BUD FÖR RUTGÄNGARNA

Om Ragnar Blomberg skriver geologen dr. L. Holmström på Hvilans Folkhögskola i Skåne: "Herr Blomberg behöver ingen slagruta för att visa ut vatten. Han går fram med hängande arm eller handen något framsträckt. Så snart han kommer över en å-

der, börjar handen darra häftigt och är ådern stark är det ej möjligt att hålla handen stilla och någon annan förmår ej heller hindra rörelserna."

Blomberg använde endast högra armen. Den vänstra reagerar över huvud taget inte. Han påstår att han funnit att många lider av huvudvärk, reumatism och nervsmärtor för att de sover över en vattenåder. Med andra ord, om du vill försäkra dig om en god natts sömn, tillkalla först en rutgängare, som talar om för dig var sängen skall stå.

Korseman, en fabriksingenjör vid Mariebergs ammunitionsfabrik, hör till de rutgängare, som råkar illa ut om han skulle hitta för många ådror efter varandra. Han blir då så sjuk, att han tvingas inta sängläge.

KORSEMAN'S IAKTTAGELSER

Blixten slår, enligt Korseman, ned endast i punkter där ådror löper samman. Skator bygger alltid bo i träd över vattenådrors korspunkter. Myrvägar följer vattenådror: "Liksom en kamel följer ådran till källan."

Klykor som vuxit över en vattenåder utgör de bästa slagrutorna.

I NUTID

Ja, åtskilliga äro de rutgängare vilka historien bär i sitt sköte och lida har de måst göra för att ge andra människor vatten, borttappade föremål och olika mineraler.

Idag finns det ju också åtskilliga berömdheter på detta område. I Karlskoga är väl Thornberg den mest kände och nästan varje ort brukar ståta med en eller flera slagrutemän.

Många är också de människor, som har slagrutekänning utan att för den skull vara experter. Jag är övertygad om att hälften av alla ni som, förhoppningsvis, läser detta, kan få en slagruta att slå efter några sekunders instruktion.

Vad beror det på att den slår? Du som

läser nästa del i vår serie om slag-
rutan kanske finner svaret. Det är
nämligen inte för alla som slagrutan
är ett mysterium.

Skrivet och delvis tecknat av
Acke Svensson

Källor: "Slagruta och vattenådror" av dr. Gunnar Ekström, Kungliga Landtbruksaka-
demiens Handlingar och Tidskrift för år 1932. "Slagrutor och rutgängeri förr och
nu" av G. Högbom, Verdandis småskrifter, 1928. Telefonkatalogen, Örebro-delen och
div. veckotidningar.

VISSTE DU, ATT EXAKT LIKA MANGA
MÄNNISKOR SOM SER DETTA -
LÄSER SVÄVAREN!

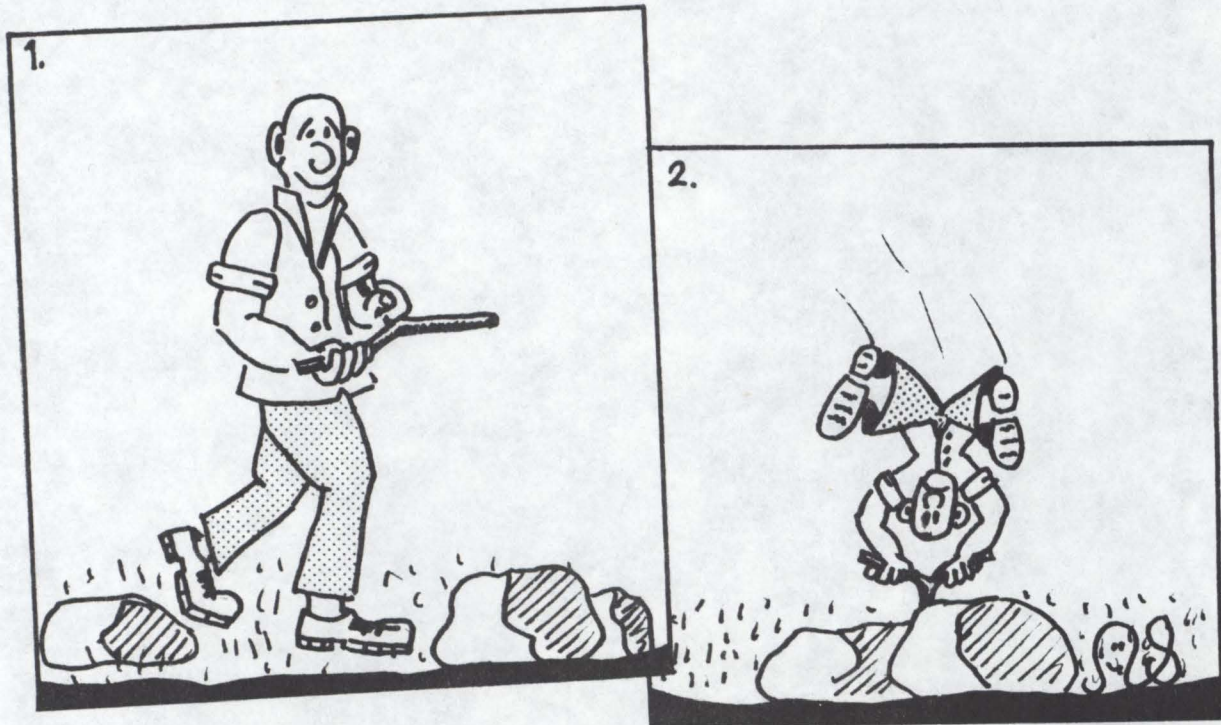
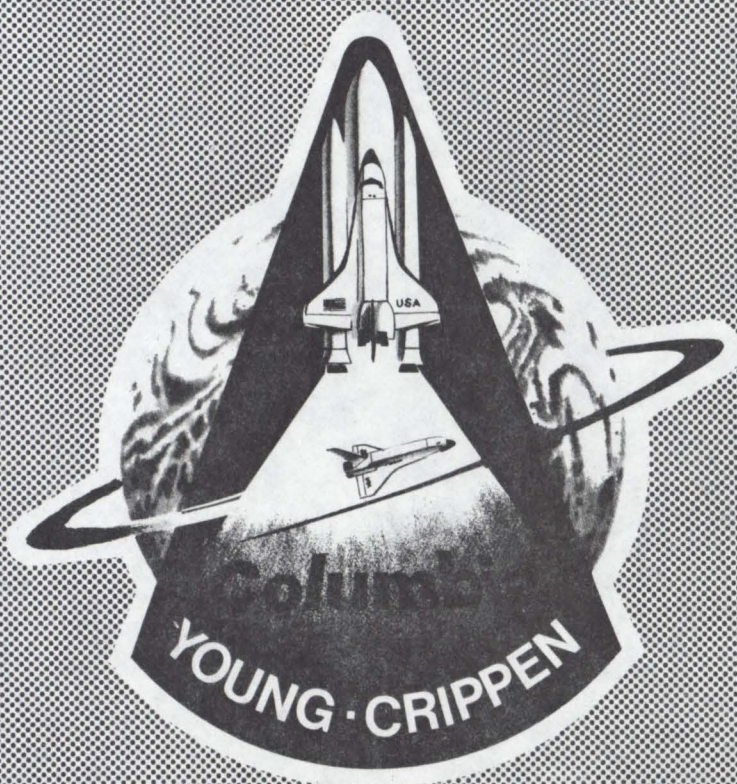
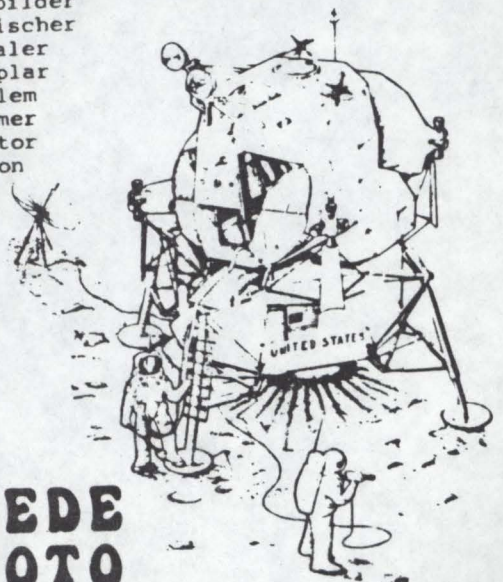

BILD. VISSA RUTGÄNGARE REAGERAR MYCKET VÅLDSAMT NÄR DE KÄNNER AV
EN VATTENÅDER.

"RYMDPRYLAR"

Diabilder
Affischer
Dekaler
Vimplar
Emblem
Filmer
Kartor
Foton
mm.

**CEDE
FOTO**

Box 42
460 20 Sjuntorp

USSR UFO...

Ännu ett tillskott till den rika floran av UFO-"bevis" har presenterats. "Observationer av o-normala atmosfäriska fenomen i USSR" är ett dokument som har publicerats av sektionen för allmän fysik och astronomi inom Sovjets vetenskapsakademi. Dokumentet är daterat 1979 och är en statistisk analys av 256 sovjetiska UFO-observationer. GEPAN (Frankrikes officiella organisation för UFO-undersökningar) var den första instans som mottog ett exemplar. En kopia av skrivelsen nådde så småningom dr. Richard Haines, NASAs Ames Research Center i Kalifornien. Dr. Haines är specialist inom området Visuellt perception (ungefär: Syn-iakttagelseförståelse).

Rapporten ifråga är sammanställd av L.M. Gindilis, D.A. Menkov och I.G. Petrovskaya från respektive Shternbergs statliga astronomiska institut, Moskvaskas ingenjörstekniska fysiska institut och institutet för rymdforskning. Ingen ytterligare information om dessa personers bakgrund ges, förmodligen för att dokumentet från början var avsett som ett internt memorandum och inte för publikation. Det är intressant att författarna av dokumentet medvetet undvikit att använda ordet UFO. "Vi anser att det tidigare använda ordet "UFO" icke är fullt adekvat, eftersom det kommit att innehålla en alltför definitiv tolkning av det observerade fenomenet."

Här är några av de intressantaste uppgifterna ur rapporten:

- * De flesta incidenterna (76%) inträffade under 1967. En kraftig ökning av antalet observationer blev märkbar efter ett TV-program där folk uppmuntrades att rapportera UFO-observationer.
- * Av de 130 vittnen, där personernas yrken finns angivna, hade åtminstone 66 % mycket inponerande kvalifikationer: vetenskapsmän (25%), piloter (11%), ingenjörer (17%), militärer (11%) och laboratoriearbetare (7%).
- * Två tredjedelar av fallen innehöll fler än ett vittne och 15% är registrerade som "mass-observationer".
- * De föremål som observerats var lika olika som de personer som rapporterade dem. Bland de former som observerats finner man, diskusar, stjärnor, halvmånar, ellipser och cigarrliknande objekt.
- * Vid många tillfällen demonstrerade UFOs tydliga oregelbundenheter i rörelse och hastighet. Under en avdelning i rapporten betitlad "Ob-

jektens flygväg" kan man bl.a. finna: Tvärsändringar, stillastående, svävande objekt, objekt som verkade "manövrerade", roterande objekt och sådana med ovanliga rörelsemönster.

* Som i så många andra UFO-rapporter, uppträdde majoriteten av objekten i de ryska fallen ljudlöst. De enstaka tillfällen när något ljud hördes, kräver särskild analys.

Detta är kärnan i rapporten. Undersökarna drar inte några slutsatser. De tar ingen ståndpunkt. Gindilis, Menkov och Petrovskaya säger att det krävs utförligare data innan man kan nå några slutsatser om dessa "atmosfäriska säregenheter" och att vidare studier måste innefatta alla specialområden inom vetenskapen. "Enligt vår åsikt finns det fog för sådana studier med utgångspunkt från de utländska och sovjetiska data som finns tillgängliga." Detta innebär inte, att man i Sovjetunionen är aktivt sysselsatt med UFO-forskning. Det visar dock att tre vederhäftiga vetenskapsmän har sammanställt vederhäftig statistik och det är intressant att notera att statistiken uppvisar likheter med de data som samlas i resten av världen.

Tidigare i år förnekade regeringsorganet Pravda att vetenskapsakademin sysslade med UFO-forskning. Den sovjetiska rapporten finns nu tillgänglig för allmänheten genom Center for UFO Studies. Dr. J. Allen Hynek säger: "faktum är att Pravda inte vet vad vetenskapsakademin sysslar med... och det är inte bara rykten, nu har vi tagit dem på bar gärning."

En statistisk analys är aldrig bättre än de data som den bygger på. När det gäller den sovjetiska rapporten, så levererades alla observationsdata av dr. Feliks V. Zigel, som av många UFO-skeptiker betraktas som "den härskande Isaren inom Sovjets UFO-kult" och som den ledande ryktesspridaren i landet.

"Om man läser de publikationer som dr. Zigel har lämnat ifrån sig under sin karriär, påpekar dr. Haines nyligen, märker man att det mesta är bra, vederhäftiga, vetenskapliga artiklar. Sedan får läsaren själv avgöra vad det är värt."

Som en av instruktörerna för kosmonauterna skrev Zigel ett flertal artiklar om rymd- och flygvetenskaperna. 1966 publicerades i den ryska tidskriften "Vetenskap och Religion" under rubriken: "Telepati, en framtida vetenskap" en artikel av Zigel som ger en indikation om hans in-

tresse för ESP-forskning. Ett annat anmärkningsvärt faktum när det gäller Zigel, är att han genomgående nekar att låta sig intervjuas. Hans rädsla för att bli felciterad, åtminstone i USA, är välgrundad.

Zigel har aldrig hävdat att han haft personlig kontakt med UFOs eller varit inblandad i någon historia med UFOnauter eller landningar. Redan så tidigt som 1967 insisterade Zigel enligt en pressrelease till New York Times, på att UFO-problemet redan skulle ha varit löst, "om inte oansvariga och ej vetenskapliga påståenden om "flygande tefat" lagt hinder i vägen.

Ändå har det förekommit uppgifter om sovjetiska UFOs i de märkligaste sammanhang. Ända till helt nyligen användes en lärobok "Introductory Space Science" Vol. 2, vid US Air Force Academy. I ett av kapitlen, "Unidentified Flying Objects", finns material, som påtagligt liknar en av rapporterna från USSR:s vetenskapsakademi: "24 juli 1957 öppnade ryskt luftvärn på Kuril-öarna eld mot UFOs. Trots att hela luftvärnsstyrkan var i aktion, lyckades man inte få in någon träff. Objekten var lysande och förflyttade sig mycket fort.

Det mesta av nämnda kapitel beskriver former, beteenden, effekter och specialistvittnen på ett sätt som mycket påminner om den ryska rapporten.

Under de sista månaderna av 1967 hade både USA:s och USSR:s vetenskapliga kommittéer, som undersökte UFO-fenomenet. Sedan under 1968 upplöstes den amerikanska kommittén och den ryska deklarerade att UFOs inte existerar. I februari 1968 uppenbarade sig kritiska uttalanden rörande UFOs i Pravda och sovjetiska UFO-loger tvingades gå under jorden, liksom så många av sina kollegor i USA. Det var under tiden före 1968, en period av officiellt stöd för UFO-forskning, som Zigel insamlade de data som föreligger i den aktuella rapporten. Zigel's vittnen var av mycket hög klass. De rapporterade himla-fenomen varav många fortfarande är oförklarade. I.o.m. US Air Force Blue Book avslutades med att medge att åtminstone vissa UFOs inte gick att förklara.

Faktum kvarstår att UFO-rapporter fortsätter att strömma in och trettio års studier inte lett till någonting egentligen. Med nuvarande frekvens av 100 observationer om dagen, måste nya forskningsparametrar utvecklas för att undersöka detta fenomen, som inte tycks vilja upphöra.

Fastän enda sättet att etablera UFO-debatten skulle vara genom ett internationellt konsortium av seriösa vetenskapsmän, är ett sådan globalt samarbete förbundet med stora praktiska problem. Med tanke på att UFOs rapporteras i 130 länder, blir enbart översättningsarbetet nästan oövervinnligt. Det sätt man skulle kunna välja, är att arbeta genom något redan existerande organ som t.ex. UNESCO. Visst intresse har redan vi-sats från det hållet.

Låt oss inte tillåta att UFO-data läggs på hög i ytterligare tre årtionden.

Källa: E.Lee Spiegel, OMNI, Nov.-80
Översättning: Acke S.

E.Lee Spiegel, som författat artikeln ovan, är producent för en serie program om oförklarade fenomen vid NBC radio i USA.

HETARE ÄN I SOLEN...

NEW YORK (TT:s korr) Den hetaste plats som hittills har upptäckts i solsystemet ligger inte i solen utan i gasmoln runt planeten Saturnus. Där har temperaturer uppmätts som är 300 gånger högre än på solens yta, rapporterade New York Times på lördagen.

De nya forskningsresultaten bygger på de data som sändes till jorden i somras av rymdsonden Voyager när den passerade Saturnus i augusti.

Upptäckten har gett astronomerna ännu en gåta att lösa beträffande den mystiska planeten Saturnus med dess märkliga ringar och andra egenskaper.

Hittills har forskarna enligt New York Times inte kunnat finna någon direkt förklaring till de fenomenalt höga temperaturerna i gasmolnen runt Saturnus. Molnen består av joner och elektroner, elektriskt laddade partiklar.

Molnen har dock så låg täthet att Voyager kunde passera genom dem utan att skadas. Gasmolnen kretsar runt Saturnus på ungefär samma avstånd som dess månar Dione och Rhea.

Det är astronomer vid Johns Hopkins-universitetet som gjort upptäckten.

Amerikanska astronomer har i dagarna också rapporterat en

annan märklig nyhet som väckt stort uppseende trots att händelsen är flera år gammal.

Först nu har forskarna kommit underfund med att en våldsam kollision den 30 augusti 1979 inträffade mellan vår sol och en komet. Det är första gången man direkt dokumenterat en kollision mellan solen och en annan himlakropp.

Krocken registrerades av en amerikansk satellit. Men forskarna som analyserar de data som sänds till jorden ligger så mycket efter att det var helt nyligen de upptäckte att satelliten registrerat en tämligen unik astronomisk händelse.

Vid amerikanska marinens forskningsinstitut som gjorde upptäckten sade man att oerhörda energimängder utlöstes vid kollisionen mellan solen och kometen. Energin motsvarade tusentals vätebomber.

En annan orsak till att denna märkliga händelse inte upptäckts förrän nu är att kometen hade en sådan riktning att den inte observerades från jorden innan den träffade solen. Detta trots att dess svans var ljusstarkare än Venus.

Runt solen kretsar genom solsystemet flera kometer och några av dem nästan "snuddar" vid solen när de sveper runt den.

Varför denna komet kraschade och uppslukades av solen i stället för att passera runt, vet ingen. Det är dock tänkbart att kometens bana ruckats någonstans i solsystemets utkanter av t.ex. en passerande stjärna.

Ulr Karlskoga
Tidning 811012

ÄNNU ETT UPPSEENDEVÄCKANDE UFO-FALL MED LOKAL ANKNYTNING HAR RAPPORTERATS! PÅ KVÄLLEN, TORSDAGEN DEN 15 OKTOBER, BEVITTNADE ETT FLERTAL PERSONER HUR ETT JÄTTELIKT FÖREMÅL PÅ LÅG HÖJD KRETSADE I EN VID CIRKEL ÖVER HÄLLEFORS.

Det hela är ännu mer uppseendeväckande om man betänker vad som observerades i Filipstad för ungefär ett år sedan och som rapporterades i Svävaren. Det rörde sig då som nu om ett mycket stort föremål, "som en buss", "som en långtradare med släp", "som två hopkopplade rälsbussar" etc.

Något flyger i skyn

BP 811023

□□□ Vad är det som flyger och far i luften i Hällefors? Är det zeppelinare i farten, eller vad? Natten till fredagen den 16 i denna månad var en medelålders kvinna i Hällefors på väg hem till sin bostad. När hon befann sig i de östra delarna av samhället, i närheten av riksväg 63 fick hon plötsligt se ett konstigt föremål på himlen. Först trodde hon att det var en långtradare, men när hon blev varse att föremålet befann sig i luften, förstod hon att det var något helt annat.

Föremålet var i storleksordningen en stor långtradare med släp, himlen var klar, och det rörde sig i trädtoppshöjd. Tidpunkten kan anges nära nog exakt: ca 19.45.

Kvinnan kunde observera fyra avlånga, starkt upplysta fönster efter sidan. I aktern såg hon något rött som lyste. Föremålet var vinglöst. Ett förfärligt, högvarvigt oväsen hördes från det.

Observationstiden var omkring en minut. Zeppelinaren, eller vad det nu var, rörde sig på låg höjd från norr till söder, längs R63:an. Kvinnan rusade hem till sina föräldrar och berättade vad som hänt.

Vid 20.15-tiden hördes samma oväsen igen.

Försvarsstaben kan rapportera att ingen vertolhelikopter varit i de trakterna vid den aktuella tidpunkten. □

Både i Filipstads-fallet och Hällefors-fallet var det alltså enorma bussliknande föremål. I båda fallen observerades avlånga, lysande "fönster" och föremålet passerade på låg höjd och med vad man skulle kunna kalla moderat hastighet. Kuriöst nog var det också vid båda tillfällena pensionerade polismän som först observerade händelserna.

Vi vill alltså understryka att likheterna är så markanta, att det vore synd att inte ta tillfället i akt att spelkulera om det kan röra sig om samma föremål i båda fallen.

Artiklarna nedan är klippta ur Bergslags-Posten.

BP 811028

● — Rakt söderut försvann farkosten, säger polisinspektör Per-Olov Tångning i Hällefors.

Huvudbry kring tefat i Hällefors

□□□ Frågetecknen är många kring den flygande farkost som uppenbarade sig över Hällefors i torsdags kväll förra veckan. Fler hälleforsare har sett det hela, gissningar och spekulationerna är många.

På försvarsstaben vet man inget i likhet med luftfartsverket. Föreningen UFO, som står för den engelska beteckningen "Unidentified flying objekt" rakt översatt — ett oidentifierat flygande objekt — ser det som inträffat som mest intressant någonsin.

— Vi har inga som helst teorier vad det kan röra sig om, menar Stig Aggerstad på UFO i Eskilstuna.

— I det här fallet är allt emellertid mycket klart, flera trovärdiga vittnen finns och därtill vana människor när det gäller att registrera saker och ting.

Den märkliga farkosten svepte i högvarv runt Hällefors, uppskattningsvis tog varvet ca en minut med en radiä av 5-6 km. Höjden var ca 75-100 m. Den första observationen gjordes ca kl. 19.15 och den sista kl. 20.15.

— Sidan 11 —

Många bud, men polisen säker: **Det var någonting däruppe i himlen!**

Vad var det för farkost som uppenbarade sig i luft-
rummet ovanför Hällefors
i torsdags kväll förra
veckan?

Flygplan, rälsbussar,
helikoptrar eller helt enkelt
ett ljusfenomen. Spekula-
tionerna är lika många som
glissningarna men flera
personer kan intyga att de
sett det hela under när-
mare en timmes tid sam-
manlagt. Från försvarsta-
ben sida vet man ingenting,
inte heller luftfartsverket
kan sätta något samband
med det inträffade. Från
UFO ser man saken som
den mest intressantaste
någonsin när det gäller
oidentifierade föremål i
rymden.

Många var de hälleforsare som
nöp sig i armen och undrade om
de såg rätt. En farkost med fyra
upplysta fönster svepte runt sam-
hället i högervarv.

F. d. polischefen Björn Fagrell
berättar:

— Jag var ned till Hällefors ett
tag under kvällen. När jag såg po-
lisbilen stod inne gick jag in på
stationen och besökte dem ett tag.

— Av gammal vana såg jag mig
om när jag sedan kom ut igen. I
det läget såg jag något starkt ljus
över SKF, något som liknade två
rälsbussar hopkopplade på him-
len just ovanför taken på hyres-
husen och strax ovanför skorste-
narna på SKF.

— Jag har aldrig under min tid i
Hällefors sett något liknande och
det flög mycket lågt. Det kom rakt
söder ifrån och svängde sedan av
österut i varv runt samhället.

— I det läget sprang jag raskt
och ringde på klockan till grab-
barna på stationen och ropade att
de skulle skynda sig ut.

Ser allt

Väl ute kunde man tillsammans
se det som hände. Björn Fagrell
och de övriga polismännen är alla
vana från utredningar av skilda
slag. Exakta klockslag anteckna-
des i minnet liksom farkostens

rukt. Under åtta års tid har Björn
Fagrell gått ut och in genom dör-
ren till polisstationen och alltid ta-
git för vana att se sig omkring.
Torsdagens händelse har han ald-
rig tidigare upplevt. För ett år se-
dan gick han i pension.

— Man kunde inte uppfatta
några konturer men väl flera lju-
spunkter fortsätter, han.

— När det sedan gått runt sam-
hället och var på väg söderut så
uppfattade jag en eldflamma, pre-
cis som om man hade någon form
av brännbar gas och-tände på.

Säkra vittnen

De vittnen som hittills är kända
är samtliga säkra på sin sak. Allt
skulle ha utspelats under en tim-
mas tid. Från kl 19.15 till kl 20.15
då de tjänstgörande poliserna till-
sammans med Fagrell sist såg det
hela. En timme tidigare hade det
hela observerats av en man som
rastat sin hund i höjd med Basvä-
gen. En halvtimme senare var det
en kvinna som såg den mystiska
farkosten.

Försvarsstaben har fått en an-
mälan från UFO om det inträffade
men man vet inte vad det kan röra
sig om. Inga försvarsaktiviteter
eller annat som man vet har varit i
området. Från informationsavdel-
ningen på försvarsstaben hänvi-
sar man till FOA (försvarets

forskningsanstalt) och där fanns
igår ingen som kunde ge besked.

Fotbollsplan

På UFO i Eskilstuna säger man
att detta är det mest intressanta
fallet av oidentifierade föremål
som förekommit. UFO står för
den engelska beteckningen "Un-
identified flying objekt" översatt
ett oidentifierat flygande objekt.

— Vi hade något fall i Eskils-
tuna för något år sedan där en fa-
milj på väg hem i bil blev förföljd
av ett föremål stort som en fot-
bollsplan, säger Stig Aggestad på
UFO.

— Det är väl det som närmast
liknar detta. Det som förekommit
i Hällefors är oförklarligt men vi
skall kanske inte utesluta att det
kan röra sig om ett flygplan med
ljusreklam.

Ljusreklam

På UFO hade man ett sådant
fall för några år sedan. Ett brum-
mande ljud i lufterummet med
något som lyste upp bakom. Ef-
terhand visade det sig att det var
ett sportplan från Stockholm som
flög i trakten av Mälardalen med
ljusreklam.

— I sådant fall borde luftfarts-
verket veta om något, men inte i
detta fallet, menar Stig Aggestad.

UFO kommer nu att vidta stora
efterforskningar för att lösa fe-
nomenet. Ett svar på frågan skall
fram och man utesluter helt att
det kan röra sig om ett ljusfe-
nomen.

— Vi har så många erfarna vitt-
nen som observerat det hela. Ett
ljusfenomen rör sig inte runt hela
samhället och inte heller ger det
ljud ifrån sig vilket det här gjorde.

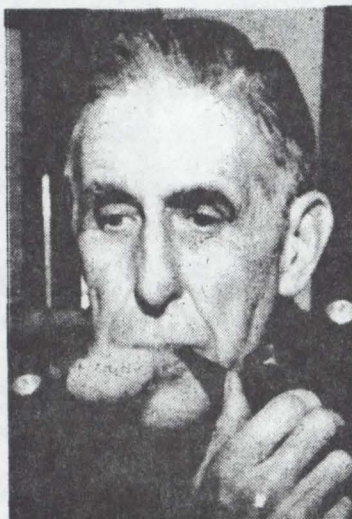
Från UFO ger man också för-
svarstaben och luftverket hård
kritik för att man inte övervakar
lufterummet bättre än att sådana
här saker får vara oidentifierade.

Frågorna kvarstår och spekula-
tionerna går vidare. — Vad var
det för sorts farkost eller annat fe-
nomen över Hällefors.

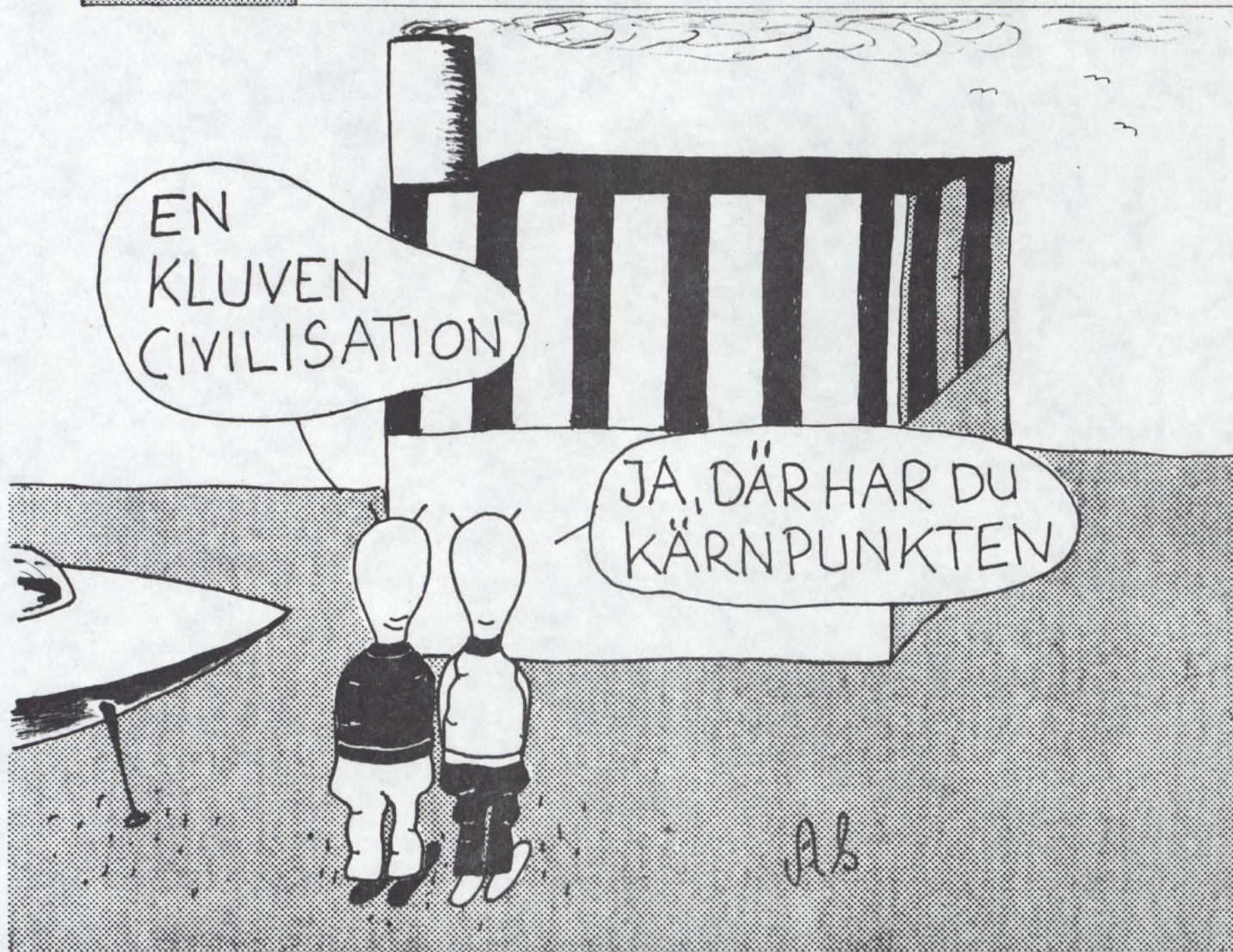
Sten-Åke Stridh

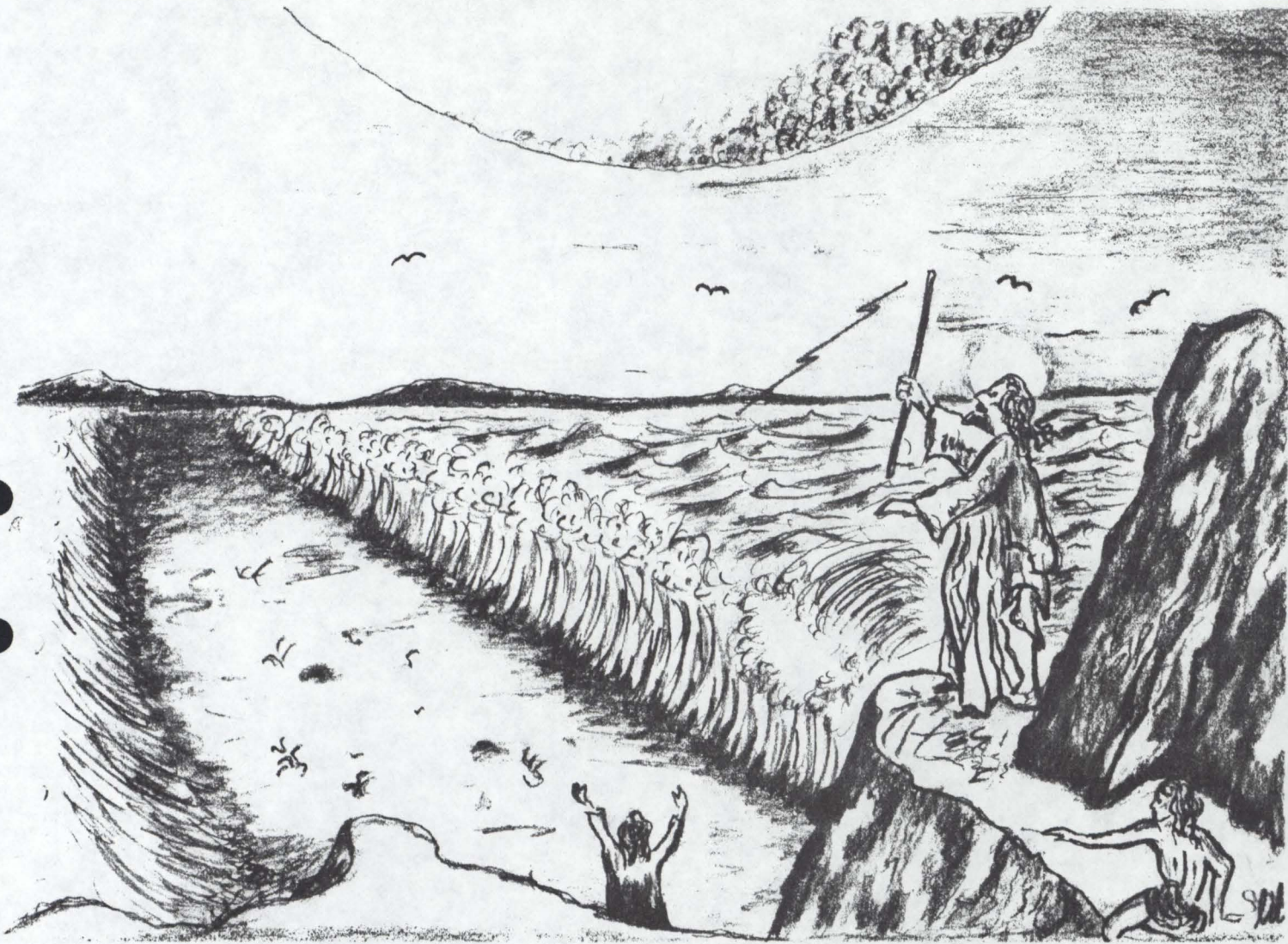
Fotnot:

Farkosten svepte runt samhäl-
let med en radie av ca 5-6 km. Ett
varv tog ungefär en minut. Hög-
den ovan samhället uppskattades
till ca 75-100 meter.

*Pensionerade polisinspektören
Björn Fagrell har aldrig varit
med om att se något liknande
under de 8 år han tjänstgjorde i
Hällefors.*

WEINERTS HYPOTES

Våren 1980 blev George F. Weinert vid Seneca Valley High School i Germantown, semifinalist i den årliga talangjaktstävlingen som Westinghouse Science anordnar. Han blev det med en matematisk uppsats om celest dynamik (~världsaltets rörelse). Hans uppsats är ett utomordentligt ingående försök att förutsäga de störningar som uppträder då två planeter passerar varandra på nära håll.

Vad som gör detta arbete speciellt intressant är att grundläggande fakta är hämtade från Velikovsky's Worlds in Collision (ej i Svensk översättn) samt från den bibliska berättelsen om Exodus (Israelernas uttåg ur Egypten 2 Mos. 14 kap). Denna berättelse använde f ö Velikovsky själv då han konstruerade sitt Kosmologiska scenario av en katastrof på 15-hundratalet f. Kr.

Weinerts främsta rön, i den datorbaserade beskrivningen han gjorde av en annan planets passage av jorden, var att optimala storleken av den andra himmelskroppen bör ha varit samma som jorden själv. Han fick då överensstämmelse med de händelser som beskrivs i Exodus så att storleken av de syndeflodslignande händelserna stämde, samt att förloppet av dessa skedde exakt i den ordning som beskrivs i de Hebreiska och Grekiska versionerna.

I Exodus beskrivs "hur de flyende israelerna har slagit läger vid havet och hur de förföljande egyptierna nalkas bakifrån för att omringa israelernas läger. Ett himlafenomen som hade uppenbarat sig i öster och nu var nästan rakt över dem eller kanske något mot norr, rörde sig åt väster, samtidigt som solen sjönk. En kraftig

östlig vind blåste upp och drog med sig vågor av ökensand, tillräckligt för att separera lägren.

Havet började under natten flyta väster ut samtidigt som himlafenomenet åter rörde sig mot öster nästan rakt över dem. Vinden ökade i styrka och hjälpte till att torka ut den frilagda botten. Israelerna korsade nu den torrlagda havsbotten, medan de förföljande egyptiernas vagnar fastnade i gyttjan.

Följande morgon hade himlafenomenet nästan försvunnit i väster, vinden hade mojnats och vattnet hade vänt åter och översvämmat sin ursprungliga plats."

De antika författarna till Exodus - förutom många andra författare till antika skrifter runt om i världen som skrev om katastrofer - hade inte tillgång till dagens kunskap med hjälp av vilken vi kvantitativt kan beskriva ett dylikt händelseförlopp. Omvänt kan inte heller dessa händelser beskrivas korrekt utan tillgång till fakta.

Bland dagens analytiker tydes Weinert vara den enda som gjort en numerisk analys av denna uppenbart verkliga historiska händelse. Dessutom skedde detta innan han lämnat högskolan och den akademiska "gröna starren" hade haft möjlighet att begränsa hans intellekt (Weinert avser att börja arbeta med datorvetenskap och elektronik hos Case Western Reserve hösten -80).

Weinert nämner aldrig i sin uppsats vilken himlakropp som skulle vara upphovet till förstörelsen, då han undersökte en hel serie av möjliga planeter med större och mindre massa än jordens. Bägge extremerna hade en begränsande storlek.

Var planeten för liten behövde den komma mycket nära jorden för att ge den beskrivna tidvatten-effekten på en mindre vattensamling. Med motsvarande högre hastighet skulle det då bli mycket kort tid över för att korsa en dylikt torrlagd

sjöbotten till fots.

Var planeten större än jorden måste den passera så långt ifrån jorden att jordens egen rotation skulle förkorta den tid som behövdes för att korsa sjöbotten.

Sett ur praktisk synvinkel skulle en grupp på några tusen människor behöva ca 3-5 timmar för att korsa ca 5 km bred lerig sjöbotten innan tidvattnet återvände för att dränka eftersläntarna.

Detta betyder att en planet med ungefär samma massa som jorden måste närma sig den geosynkrona banan i sin förbiflygning eller som Weinert beräknade 6,26 jordradier ($6,26 \times \sim 6370 \text{ km} = \sim 40000 \text{ km}$). Ett sådant nära möte måste också äga rum på jordens nattsida för att man skall kunna dra fördel av jordrotationen lika väl som för att kunna skapa högt tidvatten i sjöar och mindre vattensamlingar.

Velikovsky utgick i sin historiska beskrivning ifrån att det var planeten Venus som var den störande himlakroppen vilket Weinert's hypotes tycks bekräfta. Faktum är att Weinert startade med ett jordklot helt täckt av vatten för att studera de uppkomna tidvatteneffekterna och reducerade slutligen vatteninnehållet till en mindre sjö på $20 \times 5 \text{ km}$ och 20 m djup och med sin längdaxel i öst-västlig riktning.

En tidvattenvåg med lutningen $0,1$ grader orsakad av en planet av Venus storlek skulle frilägga mer än 40% av denna sjöbädd, medan på ett "vattenklot" tidvattenvågen skulle bli ca 70 km hög.

Den maximala vinkeln $0,3$ grader på tidvattenvågen skulle man få om planeten låg i den geosynkrona banan varvid ca 85% av botten i sjön skulle friläggas. Tidvattenvågen på öppna havet skulle då bli ca 200 km hög.

Dessutom skulle en östlig vind blåsa med orkanstyrka (mer än $40 \text{ m/s} = 150 \text{ km/tim}$). Detta skulle

bidra till att torka ut sjön samt torka den nyss frilagda sjöbottnen, men samtidigt hindra människorna i deras försök att korsa sjöbottnen. Den skenbara diametern av himlakroppen skulle vara ca 38 gånger större än månens nuvarande diameter eller 20,5 båggrader och himlakroppen skulle lysa ca 1400 gånger starkare än full-månen. Dessutom, då den enligt Velikovsky beskrevs som "vitglödande", måste denna självlysande kropp ha varit en skräckinjagande syn.

Weinert försökte förutse några kritiska frågor som låg utanför ramen för hans projekt, genom att diskutera vissa följdverkningar, som att jordens liksom månens bana skulle ändras radikalt av en sådan nära passage av en annan himlakropp. Dessutom skulle en passage på dagtid inte bara avsevärt förkorta tidvatteneffektens inverkan utan skulle dessutom även kunna få jordens rotationsaxel att tippa över.

Sammanfattningsvis har Weinert djärvt gått in och gjort beräkningar där kritikerna av Velikovsky ej vågat. Och ifall dessa hade vågat: Kan det då vara så att vissa kritiker visste vad de skulle finna?

Vi kommer snart att få veta!

Ur Vetenskaplig Spekulation av
Frederic Jueneman.

(Industrial Research & Development -nov.1980)

Översättning av Torbjörn Lindblom.

Fransmän sänder upp USA-satelliter

PARIS. Det franska företaget Arianespace har slagit ut flera amerikanska och europeiska konkurrenter och fått kontrakt på att sända upp två telekommunikationssatelliter för 275 miljoner kronor åt amerikanska General Telephone and Electronics. Arianespace bygger, marknadsför och skjuter upp Ariane-raketer. De två amerikanska satelliterna skall upp i en bana runt jorden år 1984. (AP-DJ, N. Y. Times/SvD)

SvD 811126

Patrick Moore
FAKTA OM ASTRONOMI
En Guinness uppslagsbok
Aktuell uppslagsbok ordnad efter olika ämnesområden: solen, månen, planeterna, den moderna rymdforskningen m.m. Boken ger både den historiska bakgrunden och moderna rön. Informationsmängden är enorm. Rikt illustrerad med foton och kartor. Forum
inb ca 130:--

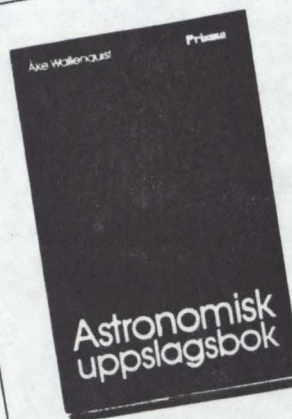
NYA

BÖCKER:

Isaac Asimov
SVARTA HÅL OCH KOSMISKA ÄGG
Den moderna kosmologin och astrofysiken i ett nötskal

Den välkände Isaac Asimov berättar lättläst och populärt om de krafter som dirigerar materien i stort och smått, om novor och supernovor, om de vita dvärgarnas och neutronstjärnornas egenskaper, om big-bang och de mystiska kvasarerna. Övers Tönis Tönnisson.
Prisma ca 90:--

Åke Wallenquist
ASTRONOMISK UPPSLAGSBOK

En ny, moderniserad och väsentligt utökad upplaga av Astronomiskt lexikon, vars tidigare utgåvor blivit stora framgångar, även internationellt. Bland de 2000 uppslagsorden finner man all nödvändig information även om det nyaste som hänt inom astronomin. Prisma
inb ca 125:--

Speng BOKHANDEL
ALLA BOKSTÄMMOR
REKONSTRUKTION & REPARATION

UFO-SKVADRON

En skvadron av mångfärgade UFO:n, som kom flygande i exakt formation, gnistrande likt diamanter, bländande polisen, som spårade dem i timal på natthimlen över landsbygden i Kentucky, USA.

Ett av UFO:n, som observerades i ett teleskop, förbluffade polismännen genom sitt ovärldsliga utseende och sin luftakrobatik, som icke liknade något de någonsin tidigare sett.

"Hela UFO:t glänste som gjort av ett extremt lysande material," sade 10-årsveteranen inom poliskåren Frank Chinn vid Kentuckys sheriffavdelning inom grevskapet Ohio.

En 44-årig man, som tidigare tjänstgjort vid marinkåren, jämförde UFO:s undersida med en fasetterad diamanter, liknande den som man kan få se i en diamantring.

"Enda skillnaden var, att i varje fasett eller plan av ytan fanns det en lysande strålkastare, som skickade ut ett blixtrande vitt ljus," sade Chinn. "Och i centrum av farkosten fanns det tre roterande blinkande ljus i färgerna rött, grönt och gult. Jag såg UFO:n i nästan 5 timmar och vart häpen. Slutligen försvann de bakom ett molntäcke," förklarade han.

Kollegan, vicecheriffen John Cooper, 35 år, berättade: "Jag observerade ett av UFO:n i nästan 2 timmar och jag har aldrig skådat något liknande. Det finns ingen logisk förklaring. Jag har sett tillräckligt många flygplan och helikoptrar för att kunna konstruera, att det inte var fråga om någon av våra vanliga luftfarkoster."

Vicecheriff Chinn fick först syn på föremålen, när han gjorde sig i ordning för att lämna sitt hem i Echols, Ky, och inställa sig för tjänstgöring den 28 december 1980. "Det var redan mörkt och jag fick se en flotta på 6 föremål, som kom flygande i formering, i kolonn," sade han.

Vicecherifferna Chinn och Cooper möttes vid en bensinmack i Centertown, Ky, där de observerade ett av UFO:n genom ett teleskop tillhörande en av invånarna.

Det var genom teleskopet som den diamanterliknande karaktären och det mångfärgade ljuset kom till synes, avslöjade Chinn.

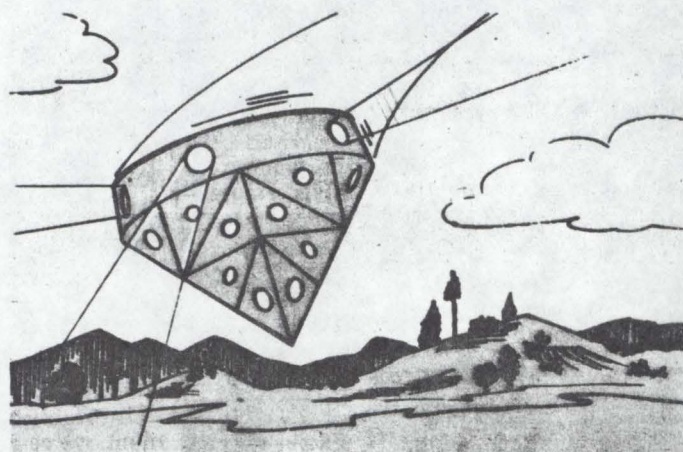
Vicecheriff Cooper förklarade: "Vi kollade med alla lokala flygplatser och armeflygbasen vid Fort Campell och de hade inga rapporter om flygverksamhet i området vid den aktuella tidpunkten." "Samma natt inströmmade en flod av rapporter om observationer över hela grevskapet Ohio. Dussintals människor rapporterade, att de sett detsamma som vi såg."

En annan polisman, som såg åtminstone ett av de 6 föremålen, var den menige polismannen i staten Kentucky, Don Beemer, 30 år. "Det var inte något flygplan eller helikopter," förklarade han, "Jag tjänstgjorde ett år vid armen i Vietnam och jag vet endast alltför väl, hur helikoptrar och flygplan ser ut. Det finns helt enkelt ingen normal förklaring till detta."

----James McCandlish
National Enquirer
Översatt: C-F Micu

Vicecheriffen Frank Chinn, till vänster, och John Cooper med det teleskop, med vilket de spårade UFO:n.

Tecknarens uppfattning av ett av de sex UFO:n baserade på vicecheriff Frank Chins beskrivning.

BILDER UR VETANDETS VÄRLD

RYMDÄVENTYRET MED "COLUMBIA" *BÄSTA LÖSNINGEN PÅ KUBEN
SÅ OPERERAR MAN IN POTENS*REKLAM-TV FRÅN SATELLIT ÖVER
SVERIGE TILL JUL *GODA FÖRÄLDRAR* GER KÄNSLOKALLA BARN?
BISARR INNEKULTUR: ÅTA SIN EGEN MODERKAKA

ny tidning!

ÄNTLIGEN! Sverige har fått en egen tvärvetenskaplig tidskrift som också säljs i kioskerna, nämligen "Bilder ur Vetandets Värld". Tidskriften som närmast kan liknas vid amerikanska "Omni" har nyligen utkommit med sitt första nummer och skall ges ut med 8 nummer per år.

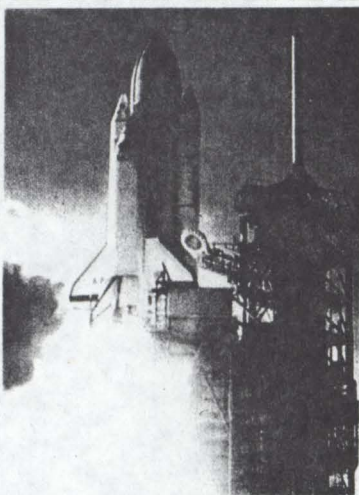
I vårt gäcktade tidevarv är det första man uppskattar, de många kortnyheterna under rubriken "Nyheter/vårt att veta:". Säkert kommer dessa att bli först lästa av de flesta läsarna. Bland mycket smått och gott från hela världen så hittar man också en kortis med UFO-nyheter från Kina. Man får hoppas att det inte blir det enda inslaget om detta intressanta område och att redaktionen för "Bilder ur Vetandets Värld" kommer att behandla även detta ämne lika seriöst som övrig vetenskap.

Men redan första numrets, som man får hoppas fasta avdelningar, om Rymden, Rymdfart, Teleteknik, Historisk Vetenskap, Framtidsforskning, samt Astronomi ger tidningen en given plats hos varje kunskapsförstående individ och kommer därmed att försvara sin plats i dennes bibliotek. Framförallt borde den ingå i varje seriös UFO-Sverige-medlems litteratur.

Övriga fasta avdelningar: Djurliv, Sexliv, Fysik, Livsmönster, Böcker, Film, Mode, Konst och Medicin kommer att borge för läsarens växande allmänbildning. Artiklar/Reportage i nr 1 som fångar blicken, exempelvis den vackra och intressanta bildsviten om vitaminerna, samt den bildmäsigt mycket påkostade artikeln "Columbia flyger igen..." signerad Arne Thorén, fordrar ett hedersomnämmande. För klippglada samlare kan man bara ge ett råd: Klipp inte i denna tidning, spara hela. Annars får du redan från början försäkra dig om två exemplar, vilket förståss skulle glädja utgivarna och säkra framtida utgivning av tidningen.

En malört i bägaren är att man även i denna tidning får "saxa" mellan artiklar och reklamannonser. Tyvärr! Men man får väl ha overseende med denna olägenhet. Det bidrar ju att hålla priset nere, som trots detta hamnar på 13,95 kr. Men du som regelbundet köper exempelvis Omni eller Scientific American, måste väl medge att Bilder ur Vetandets Värld har ett moderat pris. Du kan dessutom minska priset ytterligare någon krona per nummer genom att prenumerera på tidningen. Enligt min mening: Välplacerade slantar för alla kunskapstörstare. Nu kan även icke engelsk kunniga följa utvecklingen på vetenskapens områden. Får man önska redaktionen LYCKA TILL !

Ewe

TJÄNA

10%

Prenumerera på Bilder ur VETANDETS VÄRLD
Prenumerera så får du tidningen direkt hem i brevlådan. Enkelt, billigt och bekvämt!
Du spar 10% jämfört med lösnummerpriset.

JAG VILL PRENUMERERA PÅ DEN NYA TIDNINGEN "BILDER UR VETANDETS VÄRLD".

☐ 1/1 år, 8 nr 98,75 ☐ 1/2 år, 4 nr 49,75

Beloppet kan sättas in på postgiro nr 156990-4
Alternativt kan du skicka in denna kupong till:

Bilder ur Vetandets Värld, Box 5384,
102 45 STOCKHOLM.

Namn:

Adress:

Postnr/ort:

För prenumeration utom Sverige tillkommer 15 Skr.
V g texta ! (Svävaren 3/81)

H Ö S T L Ä S N I N G

HÄR FÖLJER NU EN "SENSATIONELL" ARTIKEL SOM DU NOG FÅR TA MED EN STOR NYPA SALT, DÄN KOMMER FRÅN DEN AMERIKANSKA TIDNINGEN NATIONAL ENQUIRER. VI VILL EMELLERTID INTE MISSUNNA DIG ATT FÅ LÄSA DEN, SÅ VI TOG DEN MED TROTS ATT VI PÅ REDAKTIONEN TYCKER ATT DEN ÄR IFO-FÄRGAD. DEN ÄR FANTASIEGGANDE SÅ DET FÖRSLÅR MEN HURUVIDA DEN ÄR SANN ELLER INTE, DET ÖVERLÅTER VI TILL DIG ATT BEDÖMMA. AMERIKANARNA ÄR KÄNDA FÖR ATT GÅ TILL ÖVERDRIFTER NÄR DET GÄLLER UFO. TREVLIIG LÄSNING, HOPPAS DU ÄR ENSAM HEMMA OCH ATT DET ÄR EN RIKTIGT RUSKIG MÖRK NATT UTE.

G O D N A T T O C H S O V G O T T !

Hitchcock

NOLLINGARNA

GENOM EN SENSATIONELL UPPTÄCKT, SOM FÅR DET MÄNSKLIGA SINNET ATT RYGGÅ TILLBAKA I BÄVAN, HAR LEDANDE RYMDFORSKARE KOMMIT TILL DEN SLUTSATSEN, ATT MÅNGA UFON I SJÄLVA VERKET UTGÖRS AV LEVANDE VARELSER. HUR OTROLIGT DET ÄN LÅTER, KAN DESSA BISARRA FIGURER, VILKA MAN GIVIT BENÄMNINGEN "NOLLINGAR", GÖRA SIG OSYNLIGA OCH ÄVEN VÄXLA STORLEK OCH GESTALT EFTER BEHAG.

Upprörda experter påstår, att "Nollingar" är hyperintelligenta livsformer, som har besökt jorden och flackat omkring i universum i miljarder år - ofta uppenbarande sig som lysande klot på himlen.

Forskarna framhåller, att "Nollingar" för iakttagare vid samtliga observationer ofta företer förvånansvärt varierande skepnad och detta för att de på telepatisk väg kan projicera vilken bild av sig själva, som de önskar - allt ifrån glödande ljus till gyllenhåriga rydmmänniskor.

I blixtfart korsar de himlen i oerhörda hastigheter och gör "omöjliga" 90-graders svängar och försvinner efter gottfinnande.

"Efter åratals forskningsarbeten, intervjuer med hundratals torvårdiga ögonvittnen och egna faktiska observationer, som jag fotograferat, är jag fullt och fast övertygad om, att dessa

varelser existerar," förklarade den framstående UFO-forskaren och författaren Brad Steiger.

Dr. Franklin Ruehl, en kärnfysiker, flyg- och rymdkonsult samt expert på utomjordiskt liv, förklarade: "Det finns en omfattande samling vetenskapliga bevis till stöd för närvaron av dylika livsformer. Dessa "Nollingar" är intelligenta varelser, som har förmåga att överleva i rymden."

Forskarna baserar sina överraskande och skrämmande slutsatser på solida vetenskapliga bevis. Man anför, att "Nollingar" har spårats på radar, fotograferats med specialutrustning och upptäckts med känsliga instrument, som tar upp elektrisk energi och värme, som avges av rymdvarelserna.

"Nollingarna" består av ren energi, framhåller experterna, och de är i stånd att utföra fantastiska konststycken.

"De kan uppenbara sig och försvinna allt efter behag och förändra sin form och storlek, närhelst de så önskar," sade Steiger. "De utgör en unik livsform, som antyder en högtstående intelligens." "Himlavarelserna har även den häpnadsväckande förmågan att projicera bilder direkt på människornas sinnen," tillade Steiger.

Han drog sig till minnes ett förvånansvärt fall i Wisconsin, där tre personer i ett och samma ögonblick observerade en "Nolling" - "och alla tre uppfattade den som en helt olika varelse." "För ett av vittnena tedde den sig som en avskyvärd uppenbarelse från en science fiction film med svängande tentakler och utstående stirrande ögon. Ett annat vittne såg den som en liten grön man. Och den tredje iakttagaren sade, att det var en vacker rymdvarelse med gyllene hår och lysande ögon, som talade om fred och kärlek."

En veteran inom UFO-forskningen, Vincent Gaddis, författaren till "Mysterious Fires and Lights", omtalade för Enquirer's reporter: "Infraröda fotografier (som upptäcker den värme, som "Nollingarna" avger) har fått mig att icke tvivla på dessa himlavarelserns existens. Det har varit många, många autentiska förstklassiga ögonvittnesrapporter."

En expert på 'nollingar' Richard Toronto - en vetenskaplig skriftställare och UFO-forskare - påstår, att han tagit åtminstone 25 infraröda foton på dessa varelser under de senaste 5 åren. "De kan göra plötsliga 90-graders svängar i hög hastighet och underliga sicksackrörelser," sade han.

Forskaren i paranomala fenomen John White - tidigare studierektor för Institute of Noetic Sciences (institutet för icke etiska vetenskaper - översättarens anm.), ett forskningscenter grundat av exastronauten Edgar Mitchell - har i flera års tid studerat "Nolling"-fenomenet. "Det finns ingen brist på obestriddliga

bevis på, att dessa varelser finns där ute," sade han. "De har mätts på känsliga elektromagnetiska detektorer, när ingenting annat var synligt för blotta ögat. De har även spanats in av Flygvapnets radar."

Dr. Ruehl säger, att dessa otroliga rymdvarelser består av "ren energi". Och eftersom energi inte kan förstöras, "är dessa varelser odödliga." "Nollingarna" är tillika "super-hyper-intelligenta", sade han med förundran i rösten. "Ingenting övergår deras makt. De kan göra sig fullständigt osynliga. De kan också förändra sin storlek, från mikroskopiska till jättelika dimensioner, och de kan växla form."

Steiger tillade: "De kan självlysande, när de så vill, och de kan slockna på ögonblicket. Det är detta faktum, som leder till rapporterna, att skinande UFON "stack iväg" med otroliga hastigheter. De sticker inte iväg - de blir helt enkelt osynliga."

Ur NATIONAL ENQUIRER.

Översättare: C-F Micu.

RAPPORT FRÅN
NOLLINGARNAS
HUVUDKVARTER

OOOOOOO 2
NI DÄR!
RÄTA PÅ
RYGGEN!

JS

Q

VILKEN TOLFTE PLANET?

ACKE SVENSSON med stöd av C.Leroy Ellerberger.

SÅ HAR VI DÅ DRABBATS AV DEN SENASTE I RADEN AV "DÄNIKEN-MYTER", OM UTTRYCKET TILLÅTS, D.V.S. DEN TYP AV TEORIER SOM ANTAR ATT VARELSER FRÅN NÅGON ELLER NÅGRA FRÄMMANDE PLANETER FÖR MÅNGA TUSEN ÅR SEDAN KOMMIT TILL JORDEN FÖR ATT HJÄLPA DE OUTVECKLADE URINNEVÅNARNA PÅ TRAVEN MOT ETT CIVILISERAT SAMHÄLLE.

Zecharia Sitchin heter denne nytillkomne profet, som för övrigt på ett förvånansvärt lättvindigt sätt lyckas förbigå, att han haft en hel räckta föregångare i genren (Robert Charroux, Louis Pauwels, Jaques Bergier, Jean Senda, Brinsley le poer Trench, Lobsang Rampa, Raymond Drake, Andrew Tomas, Eric von Däniken förstås för att bara nämna några av dem) I sin bok "Den Tolfte Planeten", nämner han ingen av dessa trots att det inte råder någon tvekan om att han känner till dem.

Innan jag ger mig in på en analys av vad Sitchin har att förtälja, ska jag emellertid understryka, att jag finner många av dessa "gudateorier" intressanta och inte har för avsikt att avskrika genren som sådan. Bibeln är ju ett typ-exempel på en historisk skrift, där man lättare når en förklaring till vissa händelser om man får ta till "gud var en astronaut"-ideén.

VETENSKAPLIG ELLER EJ

Vad som stöter mig hos Sitchin är hans skenbara, men ändå ibland så fruktansvärt grundlösa försök att verka vetenskaplig. Jag förstår att det kan vara lätt att falla till föga för hans resonemang, om man dels är förprogrammerad (av att ha läst hans föregångare) till en positiv inställning, och dels låter sig imponeras av det omständiga och lite långtråkiga språket. Det är för övrigt något som är ganska typiskt när det gäller kvasivetenskapliga sammanhang.

DEN SÄLLSAMMA PLANETEN

Om vi då ägnar oss en stund åt en analys av vissa delar av Sitchins bok, kan det ju passa bra att börja med titeln "Den tolfte planeten".

Det skulle då röra sig om en jätteplanet (Marduk) varifrån innevånarna (Nefilim) kom till jorden för 450.000 år sedan. Var finns då denna planet nu?

Jo, enligt författaren roterar den i en mycket eccentric bana och återkommer till det inre av solsystemet vart 3.600:e år. Halleys komet framstår vid en jämförelse som rena lokalbussen.

Marduks bana skulle då sträcka sig från asteroidbältet till en plats 12 gånger så långt från solen som Pluto. Enligt vad som f.n. gäller teoretiskt, kan ingen kropp, ens under de mest gynnsamma förhållanden, med så oregelbunden bana behålla sin perioditet. Inom högst tolv varv skulle den antingen stötas bort eller anta en mycket kortare bana.

KALLT OM FÖTTERNA

Hur överlever innevånarna där ute i rymdens kyla och mörker. De befinner sig ju 99% av rotationstiden bortom Pluto?

Enligt Sitchin får de sin energi från radioaktivt sönderfall och skyddas av en mycket tjock atmosfär. Låter det troligt? Knappast, nog vore det sannolikare att innevånarna på planeten jorden, med avsevärt bättre överlevnadsvillkor, skulle ha utvecklats betydligt snabbare än Nefilim.

KOMMER MED SYNDAFLODEN

Sitchin påstår vidare att den 12:e planeten vid en passage för 13.000 år sedan smälte isen på Antarktis och orsakade en syndaflod. Det visar sig emellertid att Marduks effekt på jorden aldrig har kunnat vara starkare än 1/1.000.000 av Månens. Den skulle inte ens kunna åstadkomma en översvämning i Letälven.

VARFÖR KOM DE HIT?

Nefilim kom till jorden för att de sökte en andra hemplanet och valde Mesopotamien för det fördelaktiga klimatet och oljans skull. 36 sidor senare heter det, att de kom till jorden för att bryta guld och andra ädla metaller.

Detta pysslade man med i Sydafrika.
Omväxling förnöjer.

SITCHIN SOM ÖVERSÄTTARE

Hemligheten med de fantastiska kunskaper han lyckats förvärva ligger, enligt Sitchin, i hans förmåga att översätta gamla religiösa och mytologiska texter från Mesopotamien och Egypten (ur hans senaste bok "The Stairway to Heaven").

Aldrig en sekund tvekar han om den egna översättningens riktighet. Aldrig anger han en alternativ översättning. Han påstår helt enkelt att hans översättning är den rätta, "eftersom den är logisk". Vilket otroligt självförtroende. 20 gånger skrev man om Romarbrevet i den nya bibelöversättningen innan det godtog^s. Och detta handlar om en översättning från grekiska, ett språk, som behärskas av mängder av svenskar.

Sitchin han klarar dock ensam och utan tvekan en urgammal text på ett utdött språk från en totalt främmande kultur.

Det är också tunt med källhänvisningar. Efter 30 års studier borde han ha 100-tals skrifter att referera till.

Jag tänker inte be om ursäkt för att jag tvivlar på hans kompetens.

KONSTEN ATT ARGUMENTERA

Sitchins sätt att argumentera för sin sak, är det klassiska. Däniken använder f.ö. samma metod ibland. Först ställer han en fråga, sedan presenterar han bevis, som stöder sin egen teori och avslutar så med en mycket resolut konklusion, ofta med ord som "utan tvekan...", "det råder inget tvivel om..." o.s.v. Det här är en teknik som kan göra de mest tveksamma påståenden övertygande.

TEXTER KONTRA BILDER

Utan att bli alltför långrandig (här finns verkligen en hel del att debattera om) ska jag också gå in lite på Sitchins jämförelser mellan texter och bilder.

Några exempel tagna helt på måfå. På sidan 129 finns en bild (se motstående spalt), som enligt Sitchin visar två beväpnade gudar, som råkat i gräl om ett av människorna uppfört starttorn (för raketer). Kolla bilden och håll med om att det är extremt svårt att tillskriva den en sådan betydelse.

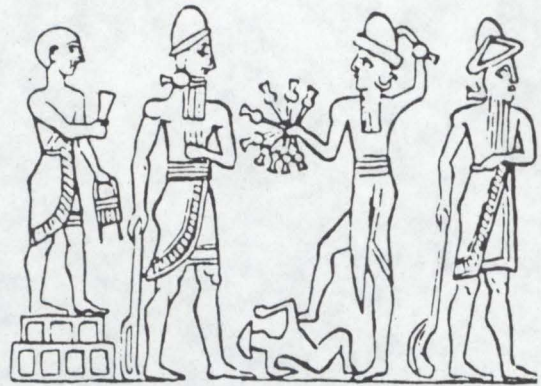

Bild. De grälände gudarna

En annan bild (nr. 147) visar Ea (babylonisk gudom) med hans rinnande vatten. Av detta drar Sitchin slutsatsen, att bilden antyder möjligheten att finna guld och andra mineraler ur vatten. Jag har svårt att hålla med om den slutsatsen.

ARKEOLOGIN STEGET FÖRE

Slutligen kan vi konstatera att de arkeologiska fynd som gjorts under den tid som "Den tolfte planeten" legat på bokdiskarna, inte alls överensstämmer med Sitchins teorier.

Det mesta tyder på att Egypten var det land, där man först i världen höll sig med husdjur. Det äldsta kultiverade vetet finner man också i Egypten 9.000 år tidigare än i Mesopotamien. Skriftspråket härstammar från Bulgarien snarare än Sumer och det tidigaste fyndet av förädlad metall finns i Europa. Silvret i kungagravarna i Ur kommer från Bohemia.

Ja, det finns åtskilligt, som talar emot Sitchins teorier.

Visst kan det vara roligt att läsa boken "Den tolfte planeten" men om Sitchin säger jag som Lars Widding:
- Tro honom inte!

Bild. Eas rinnande vatten

MOBIUS GRUPPEN

PSYKISK ARKEOLOGI

- LITE MER ÅT VÄNSTER, AL'
- OK, VI ÄR PÅ RÄTTA STÄLLET NU, INGO... MIN GUD, VAD ÄR DET DÄR?
- TAURUS, LUGNA NER ER. VAD ÄR DET SOM HÄNDER DÄR NERE?
- EN FULLTRÄFF, VI HAR GJORT DET. DET FINNS FÖREMÅL ÖVERALLT PÅ BOTTEN HÄROMKRING.

Den här dialogen utspelade sig när man från undervattensbåten Taurus plötsligt återfann resterna av ett gammalt sjunket skepp i närheten av Catalinaöarna.

Att finna gamla vrakrester, är naturligtvis inget anmärkningsvärt i och för sig, men i det här fallet fanns det ingen dokumentation, inga spår av något slag som pekade på, att det borde finnas något just på detta ställe på havsbotten - och havet är stort.

EN UNIK SAMMANSÄTTNING

En upptäckt av det här slaget, kan endast utföras av den unika sammansättning människor, som går under benämningen Mobius-gruppen.

Mobius-gruppen, som grundades 1976 av Stephan A. Schwartz, är ett experimentellt samarbete mellan människor med mediala förmågor och vetenskapsmän av det mera traditionella slaget. Det handlar inte om någon permanent sammansatt grupp, utan medlemmarna skiftar beroende på vilken typ av uppdrag man åtar sig.

I fallet med det sjunkna skeppet, började man arbetet med att sända ut vanliga sjökort på området runt Catalina Island till två medier, Hella

Hammid och Ingo Swann, som båda tillhör de noggrannast testade medierna i världen. Frågor bifogades: Lokalisera något tillverkat föremål på sjöbotten, beskriv det i detalj, förklara hur det har hamnat där, hur gammalt det är och rita en skiss av vad ni "ser".

Enligt Swann skulle det finnas ett segelfartyg, möjligen med ångmaskin, som förlit utanför öarna för 83-90 år sedan på grund av en explosion eller brand ombord.

Hammid sade att man skulle finna ett slags hjul med en axel i centrum och ett stort stenblock, som bearbetats med verktyg. Enligt medierna skulle skeppets träskrov har förintats av havsorganismer, men bland de föremål som fanns bevarade, skulle man finna t.ex. ankarkättingen och ett Y-format metallföremål, en meter långt.

EN EXPEDITION UTRUSTAS

Några månader efter att dessa beskrivningar lämnat av medierna, utrustades en expedition med förutom Swann och Hammid, bl.a. den internationellt kände geofysikern Ann Kahle, kärnfysikern och parapsykologen dr. Edwin C. May och direktör Brad Veek från Main Institute. Till sitt förfogande hade man en liten u-båt, Taurus med en speciell griparm för att kunna plocka upp saker från havsbotten.

När man lokaliserat den av medierna utpekade platsen - det är alltså ingen lätt uppgift, eftersom det rör sig om en bestämd position mitt ute på det öppna havet - låter man så u-båten sjunka ned mot botten.

TAURUS PÅ HAVSBOTTEN

Efter den 90 meter långa färden tänder man strålkastarna för att börja sökandet efter vrakdelar i bottenlammet. Men

Bild. U-BÅTEN TAURUS

det syns ingenting. Följebåten upp på havsytan anropas. Ingo Swann tar, via radion, över kommandot och dirigerar Taurus förflyttning.

- Lite mer åt vänster, Al!

- Ok, vi är på rätta stället nu Ingo.. Min gud, vad är det där?

Ja, resten av dialogen vet vi ju redan. Man fann alltså det man sökte: hjulet med en axel i centrum, ett Y-format föremål i metall och andra detaljer som förutägs av medierna.

VRAKET INTE KÄNT SEDAN TIDIGARE

Att det hade varit ett skepp av trä kunde man utan svårighet konstatera och experter, som undersökte föremålen från botten ansåg att de måste ha legat där i minst 75 år. Påståenden att fartyget brunnit eller exploderat bekräftades också genom lämningar av trävirket.

Thomas Cooke, marinlägesexpert vid Bureau of Land Management, konstaterade följande: "Området där medierna fann skeppet är okänt och kan inte återfinns i gamla papper eller böcker.

PSYKISK ARKEOLOGI INGET NYTT

Så kan det alltså gå till när Mobius-gruppen utför ett av sina säregna experiment.

Att mediala förmågor samarbetar med

med vetenskapsmän är emellertid ingen nyhet. I tysthet har ett samarbete mellan arkeologer och medier pågått i minst 75 år, för att hitta platser, lokalisera föremål av värde och berätta vad en viss plats använts till.

1974 startade American Anthropology (Arkeologi är en gren av ämnet Antropologi) Association reguljära kurser i parapsykologi vid sina årliga konvent.

Mobius-gruppen har deltagit i arkeologiska experiment i Syd-Amerika, USA och Mellanöstern.

FÖRSVUNNEN HAMNSTAD

I Egypten genomfördes ett försök att återupptäcka den gamla egyptiska staden Marea, belägen sex och en halv mil från Alexandria. Det enda synliga spår som återstår av den en gång blomstrande hamnstaden, är rester av en stenpir, som sticker upp ur knähögt, bittert alkaliskt vatten.

Här fanns en gång en vacker sjö, som var förbunden med havet via en serie kanaler. Genom åren torkade sjön och staden dog och begravdes i ökensanden. Endast enstaka utgrävningar hade förekommit och ingen av medlemmarna i den 22 man starka gruppen hade någonsin varit på platsen förut.

DJUPT NERE I SANDEN

Här visade det sig svårare än vid fallet med det sjunkna skeppet, att förse gruppens medlemmar med en vettig karta i förväg. Det fanns helt enkelt ingen karta med tillräcklig skala för att göra Marea till mer än en prick.

De två medierna den här gången var George McMullen, 59, jakt- och fiskeguide från Kanada och Hella Hammid. Det var mediernas uppgift att tala om var man skulle finna kulturföremål, vilka föremål man skulle finna och hur djup ner i sanden.

Behjälplig vid genomförandet av utgrävningarna var den egyptiske professorn Fawzi Fakharani från universitetet i Alexandria, som för övrigt från början var mycket skeptisk till experimentet.

Medierna, som alltid hålls åtskilda under ett experiment, hade ett område på inte mindre än 340 km², där det gällde att ta ut en byggnad, beskriva föremål i anslutning till byggnaden och vad de använts till. Man skulle också beskriva det samhälle som en gång legat där.

- Byzantinskt... sa George - en kultur

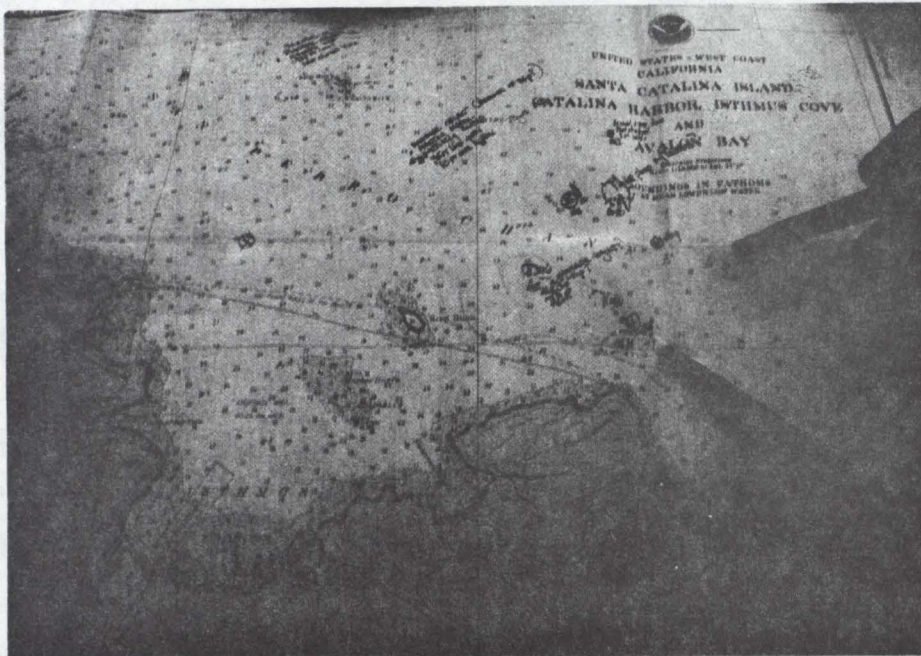

Bild. Sjökartet, som var det enda hjälpmedlet, när man lokaliserade det sjunkna skeppet.

av gravplundrare. Folk som levat på vad en tidigare kultur åstadkommit.

George ritade en karta i sanden. Han pekade på sin karta och talade om för Fakharini var han skulle gräva.

MAREA ÅTERFUNNEN

Fakharini som är expert på Marea, håller med om att det måste vara rätt ställe. De kör cirka 4,5 km och George visar vägen.

Plötsligt - där ligger Marea. Det kan man se på en utgrävd byggnad, som Fakharini själv en gång funnit.

-Det här måste ha varit ett varuhus. Här lagrade man oliver.

George pekar ut en plats, där man ska gräva för att hitta en betydelsefull byggnad, som "är en del av ett större komplex. Den är byzantinsk och den västra väggen kommer att återfinnas 1 meter ned i sanden. Vi kommer att finna ett golv och färgen grön dominerar."

HELLA HAMMIDS FÖRUTSÄGELSER

Hella Hammid "ser" en betydelsefull byggnad med mer än 1 rum, väggplattor, möjligen gröna, golvet är av slät polerad marmor med färg och lagt i mönster. Kanske ett badrum... något som har med bad eller tvätt att göra.

-JAG 'AR UFO-FAN,
VAD FAN 'AR DU ?

-TITTA, EN FLYGANDE
TEKOPP!

-DA MÅSTE DET VARA
ETT FLYGANDE TEFAT.

- Ett rum som en alkov. En bruten kolumn eller staty - något runt... fristående, ofullständigt.

VAD MAN FANN

Efter 14 dagars utgrävningar började Georges hus framträda på ett djup av nästan exakt 1 meter. Ju mer man grävde desto klarare framstod det, att det var byzantinska efterlämningar. En grön substans visade sig på ett djup av 1½ meter.

Hammids kolumn hittades. En liten alkov med ett cylindriskt föremål i lera. Små släta marmorplattor (golvplattor) återfanns också. De var dock inte fyrkantiga utan runda. Storleken var dock den väntade. Plattorna kan ha tillhör ett badrum, men bevis saknas. En polsk arkeolog påstår, utan att ha varit informerad om Georges och Hellas "syner", att platsen är gjord för ångbad.

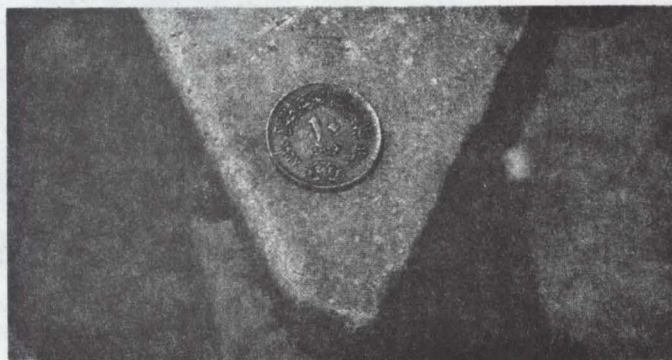

Bild. Ett av fynden i Marea

Alldeles i närheten av Mobiusgruppens fyndplats, har man senare hittat ett stort badhus.

Det är naturligtvis upp till var och en, att bedöma värdet av Mobiusgruppens arbete, men det råder inget tvivel om att de vetenskapsmän, som deltagit i experimenten, ser det hela som ett mycket seriöst försök att förnya de klassiska metoderna inom arkeologin.

LITE DATA OM DE MEDIER SOM NÄMNS I TEXTEN

Hella Hammid är fotograf och har bl.a. ställt ut sina alster hos Tiffanys. Hennes mediala förmåga finns beskriven i böckerna "Mind Reach" och "Mind at Large", den senare av fysikerna Harold Puthoff och Russel Targ.

George McMulle är, som omtalas i artikeln, jakt- och fiskeguide från Kanada. Han har samarbetat med kända utgrävare som antropologiprofessorn vid universitetet i Toronto, Norman Emerson.

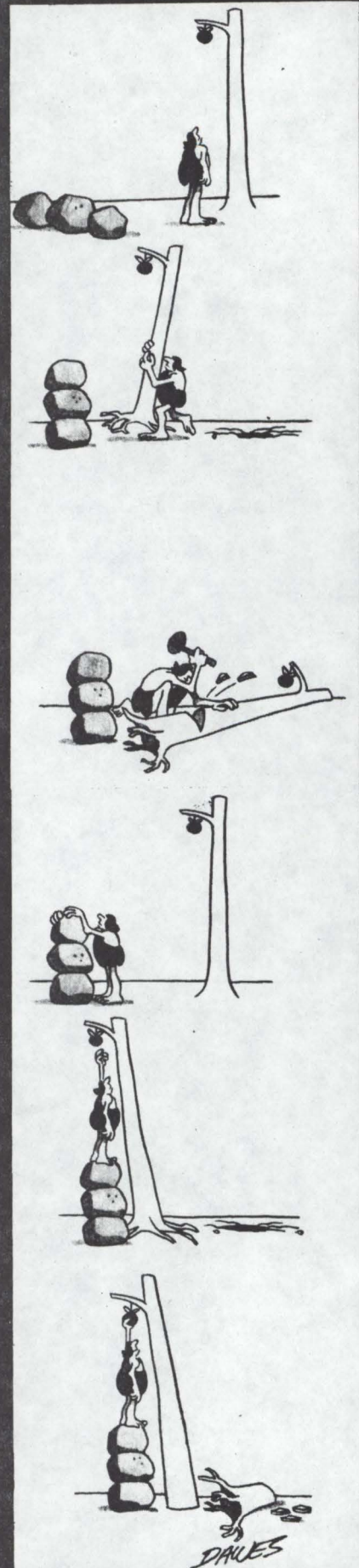
Ingo Swann är utrustad med mycket sällsamma förmågor. Han har bl.a. gjort mentala resor till Merkurius, Jupiter och Mars långt innan några rymdsorder nådde dit. Vad han berättat från dessa resor, har inte innehållit några motsägelser mot vad som framkommit av rymdsonderna. Swanns rapporter var mer detaljerade än Nasas.

Acke S.

Källor: Omni Mars -79 och April -81

PRISTÄVLING

KOLLA IN DEN GENIALA SKÄMTSERIEN TILL HÖGER! TYVÄRR HAR RUTORNA RÅKAT HAMNA I FEL ORDNINGSFÖLJD, ANGE DEN RÄTTA ORDNINGSFÖLJDEN, SÄND DITT SVAR TILL REDAKTIONEN. FÖRSTA RÄTTA ÖPPNADE LÖSNINGEN BELÖNAS MED EN ÖVERRASKNING. LYCKA TILL!

ALIEN

guide

HEJ!

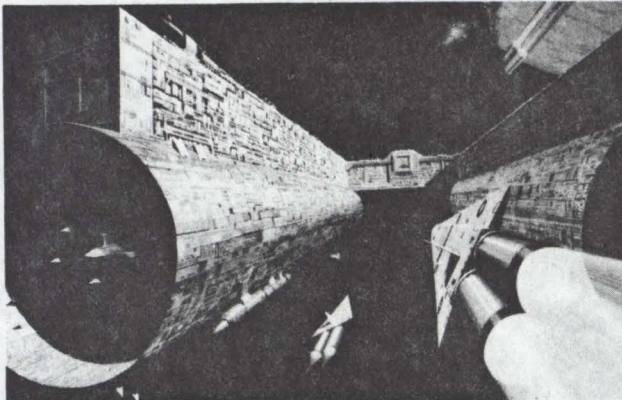
HÄR SITTER MAN NU EN ONSDAGSKVÄLL I BÖRJAN AV AUGUSTI OCH SKA SKRIVA ALIEN GUIDE. LÅNGTRADARNA DUNDRAR FÖRBI PÅ E-18 MEN HÄR NERE I ROSENDALS LUMMIGA GRÖNSKA RÅDER ÄNDÅ LUGN OCH DEN VARMA NATTLUFTEN BLANDAS MED LJUD FRÅN VÅR KATTS ENTRÄGNA FÖRSÖK ATT FÅNGA INSEKTER I MÖRKRET.

Riktigt stämningsfullt alltså och varför inte fortsätta i den stilen. Jag ska börja med en artikel som tar upp små brottstycken av skräck.

Samma stil har artikeln om Alien, den från början okända filmen, som nådde toppen. Sedan får ni "smågodis" i vanlig stil. I slutet av juli läste jag en mycket bra SF-novell. När detta skrivs vet jag inte om den kommer med i detta nummer, men om inte så kommer den i ett senare nummer av Svävaren.

Förresten, vad tyckte ni om den nya vinnjetten? Jag valde "Alien-Guide" för jag tyckte namnet hade ett så mjukt klingande sound, lite mystiskt. Precis som jag vill att SF-avdelningen ska vara.

Nåja, tycker ni inte om den så skriv...

EN LITEN STUDIE I SKRÄCK

Det finns bara en sorts film, som kan locka alla åldrar till bion och TV:n, -skräckfilmen.

Att känna suget i magen och rysningarna när adrenalinet pumpas ut i ådrorna. Det är livet...

DE GAMLA SKRÄCKFILMerna

På 20- och 30-talen gick många fina filmer, som "Fantomen på stora operan" (1925), "Dracula" (1930) m.fl. Publiken kunde känna medlidande med en del av monstren, som kämpade mot det onda jaget och ville bli normala. "Frankensteins monster" brukar dyka upp på TV-rutan och göra succe' hos alla åldrar.

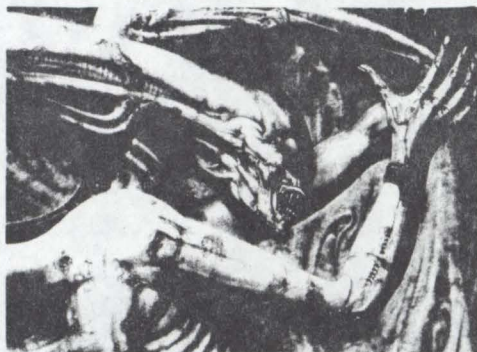
VERKLIGHETENS SKRÄCKUPPLEVELSER

Den 6 och 9 augusti 1945 exploderade de första atombomberna över Hiroshima och Nagasaki i Japan. Det blev en vändpunkt för skräckfilmen, likt en atomexplosion. Gigantiska skräcködlor dök upp och raserade städer i massor. Hjältarna måste ha haft ett helsikes jobb att klara biffen, vilket de heller inte alltid gjorde. Möjligtvis kan man sammankoppla denna utveckling med

kärnvapenskräcken, den yttersta domen.

Dammar man igenom listor med filmer från 50-talet, ser man snart att den tidens skräckproduktion dominerades av köttätande mutanter, kärnvapen, våld och telepatiska monster. 1956 visades Don Siegels "Världsrymden anfaller" med hög kvalitet.

Filmerna började allt mer förlora kontakten med verkligheten och i Roman Polanskis "Repulsion" och Alfred Hitchcocks "Psycho" var den nästan bruten.

EN TITT PÅ 60-TALET

60-talet var dock lungt och skräckisarna visades på kvartersbiograferna. 1968 kom "Rose Marys Baby" av Roman Polanski, som var en film om djävulsdyrkan och stiltjen bröts. Både stora och små bolag vräkte ur sig produktioner, den ena värre än den andra.

70-talets filmer har till stor del varit råa och dåliga, som överlevet endast på blod.

På dagens skräckfilmsrepertoar hittar man hajar, vampyrer, varulvar, djävlar, mu tanter m.m.

VIDEON PÅ GÅNG

Och nu kommer videon med möjligheter att visa sådana filmer som "Motorsångs-massakern", en orige i blod, perversa idéer och våld. Kan det vara ett nöje?

Nåja, som tur är finns det skräckisar med kvalitet i även idag...

ALIEN

DEN ÅTTONDE PASSAGERAREN

RYMDLASTSKEPPET NOSTROMO,

PÅ VÄG TILLBAKA TILL JORDEN EFTER ETT RUTINUPPDRAG.

OMBORD FINNS TVÅ KVINNOR OCH FEM MÄN.

MEN VEM ÄR DEN ÅTTONDE PASSAGERAREN, ALIEN?

VARFÖR KOM NOSTROMO UR KURS OCH HAMNADE I ETT OKÄNT SYSTEM?

VARIFRÅN KOM DE MYSTISKA OTYDBARA SIGNALERNA?

VAR DET ROP PÅ HJÄLP ELLER VARNING FÖR EN DÖDLIG FARA?

VARFÖR ENVISAS KAPTEN DALLAS MED ATT UNDERSÖKA SKRÄCKENS BONINGAR?

VARFÖR TOG VETENSKAPSOFFICERAREN OMBORD DEN OKÄNDE?

FINNS DET INGEN RÄDDNING?

ÄR ALLT HOPP UTE?

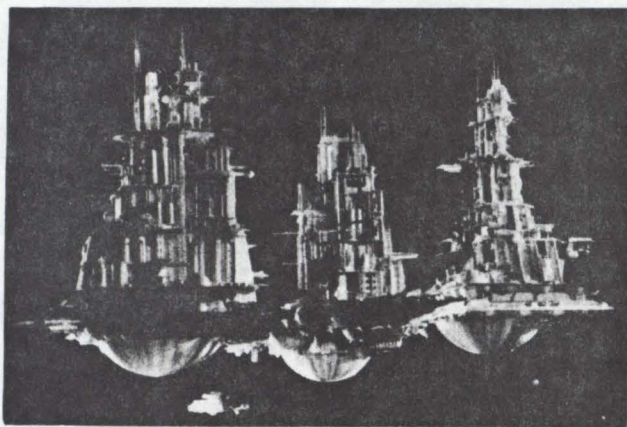

Bild. Stjärnskeppet Nostromo.

Alien, den okände passageraren är elegant, snabb, fruktansvärd, oberäknelig dödligt farlig.

Alien förgör allt för att kunna existera och existerar för att förgöra allt.

Alien kommer att jaga dig i dina mar-
drömmar.

SIGNALER FRÅN OKÄND PLANET

Det gigantiska rymdskeppet Nostromos huvuddator "Morsan" fångar upp signaler från en liten planet i en del av Zeta II:s stjärnbild. Enligt lagen ska alla tecken undersökas, och kursen läggs om och besättningen på sju människor och en katt, väcks upp ur "frys-
sen".

Man lämnar lasten i omloppsbanan och landar. Två män och en kvinna går ut på den vindpinade planetens yta och i gräningen hittar de ett stort vrak av ett okänt skepp. Rester från besättningen hittas och signalen stängs av. Ombord på Nostromo upptäcker man att signalen var en varning men man kan inte nå expeditionen.

OMBORD PÅ DET OKÄNDA RYMSKEPPET

På det okända skeppet har man hittat ett hål och sekonden Kane fästs ned. Han finner ett stort förvaringsrum med en massa ägg. När han undersöker ett sådant exploderar det och en organism, stor som en hand, smälter igenom glaset och fäster sig vid ansiktet.

Kane förs ombord och undersöks. Ett rör från organismen har förts ned genom Kanes hals och till magen, där den lägger ett ägg. Varelsen dör och man isolerar den. Kane vaknar och äter mycket mat. Mitt under måltiden får han kramp och den blir bara värre. Hans skrik klipps av när magen spricker och

en sorts orm kastar sig ur och försvinner.

FÖRÖDANDE JAKT

En jakt sätts igång med strömladdade stavar och spårare. En spårare ger utslag, men det visar sig bara vara katten Jones, som Brett försöker fånga in. Brett springer in i en sal och får nästan tag i Jones. Då varelsen, nu större än en människa, griper honom och drar in honom i en lufttrumma.

Kapten Dallas går in i lufttrummesystemet med en eldkastare för att driva in varelsen i en luftsluss. Spårarna varnar, men Dallas tar fel väg och dödas.

Ripley, som nu har befälet, frågar ut Ash som betett sig konstigt. Hon går in i datacentralen och får veta att Ashs uppdrag är att skydda varelsen, men Ash upptäcker henne och attackerar. Han försöker kväva henne, men upptäcks. Maskinisten Parker slår till Ash och huvudet lossnar. Ash är en robot.

Man kopplar in honom och Ash berättar att bolaget ville ha varelsen och att man visste om varningen.

FLYKTFÖRSÖK

Parker och Lambert hämtar proviant till livbåten medan Ripley kopplar in självförstörelsemekanismen. Varelsen slaktar då Parker och Lambert. Ripley flyr ombord på livbåten och ger sig av medan skeppet förintas.

Hon tror att hon har klarat sig, då varelsen börjar kravla sig upp ur ett utrymme. Vild av fasa flyr hon in i en skrubbe och tar på

en rymddräkt. Snabbt kastar hon sig fram till sin stol, spänner fast sig och trycker upp luftslussen. Varelsen sugts ut men hinner dock fästa ett nät vid skeppet och går in i en ingång, som dock är motorn och Ripley har bara att starta.

DEN SOM LÄSER SVÄVAREN GÖR NYTTA!
DEN SOM GÖR NYTTA MÅR BRA.
MÅ BRA! LÄS SVÄVAREN!

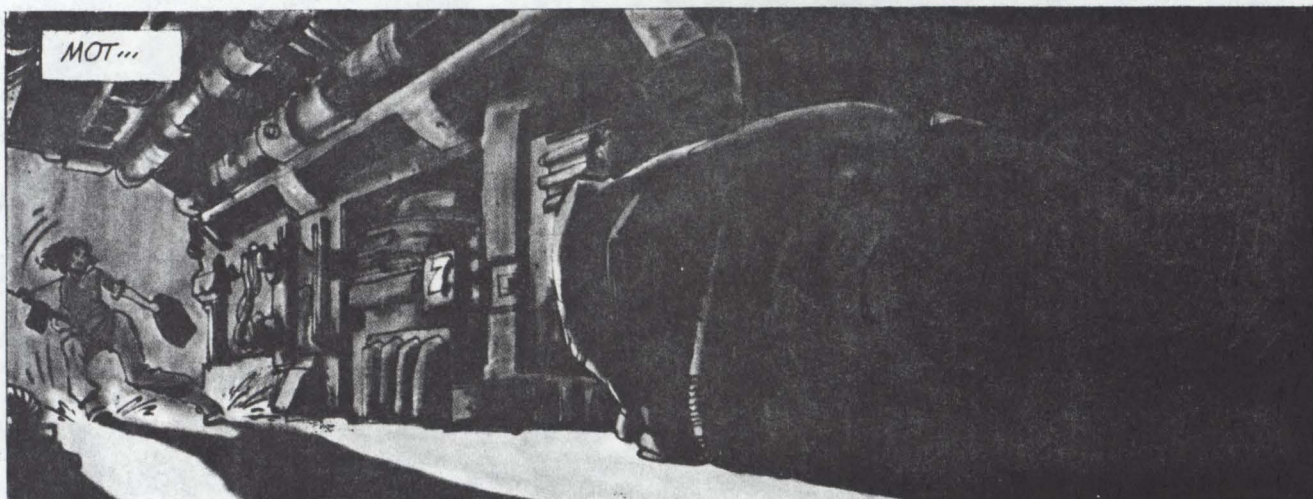

Bild. RIPLEY, DEN SISTA ÖVERLEVANDE, PÅ VÄG TILL LIVBÅTEN NARCISSOS.

ALIEN

B-FILMEN SOM BLEV EN A-FILM

Det här är en kort genomgång av handlingen i Alien. Den 2 november 1979 hade den då relativt okända SF-skräckisen premiär i Sverige. Nils Petter Sundgren tog upp den i filmkrönikan och visade även bilder från inspelningen. Han recenserade den och sade att den stundom var obehagligt otäck men att den också var vacker. Alien var ovanlig på många sätt

Många av de moderna rymd- och skräckfilmerna har dåliga manus och obefintligt logik och en mycket bristfällig personteckning. Alien var dock ett undantag genom en kvalitet som över huvud taget få filmer visar. Skeppet är för en gångs skull ett transportmedel skitigt, slitet med porrbilder på väggarna och ölburkar på allehanda ställen.

(En liten anmärkning: Det som för Nils Petter Sundgren verkade så nytt och ovanligt realistiskt är naturligtvis inte så för en inbiten SF-läsare. Skitiga interiörer i transportkepp är i själva verket något ganska vanligt förekommande. Läs exempelvis "Hjälten" av H. Harrison eller klassikern "Återkomst till morgondagen" av Hubbard. Kommentarer av Acke S.)

OM FILMINSPELNINGEN

Inspelningen gjordes vid Shepperton Film Studios utanför London. Inga obehöriga fick komma in till inspelningen och det var ingen slump att de få bilder som släpptes ut, inte visade Alien.

Kvalitet säljer utan reklamkampanjer. Många tycker att Alien hör hemma bland Hitchcocks rysare snarare än bland t.ex. STAR WARS, år 2001. Huvudinslaget är överaskningsmomentet.

Dan O' Bannon, författare och teknisk konsult:

"Jag skrev Alien på ungefär tre månader, vilket för mig är väldigt snabbt. Ron Shusett hjälpte mig med storyn. Ja, jag sov faktiskt på soffan hemma hos honom eftersom jag inte hade någon annan stans att bo sedan DUNE kollapsat och jag visste att jag måste göra något snabbt för att rädda min situation. Så vi skrev Alien."

"Okay, det var ett hastverk, men det funkade."

"Under min uppväxttid såg jag alla skräckfilmerna och läste alla de ruggiga böcker som fanns och med Alien ville jag helt enkelt testa hur skrämmande jag skulle

kunna göra något utan en massa våld och blod..."

Under sin studenttid gjorde han den berömda DARK STAR tillsammans med John Carpenter.

TEKNIK OCH EFFEKTER

Naturligtvis användes en mängd tekniska effekter, men om detta kan ni läsa i SVÄVAREN 1/80.

-Jag älskar att jobba med benknotor - de är vackra och funktionella och är, när allt kommer omkring, en del av oss människor..

Det sade de surrealistiske målaren H. R. Giger, 41. Han gjorde Alien och en stor del av dess omgivning. "Maskin-ålderserotik" kallas hans konst. På detta påstående svarar han: "Det finns folk som säger att mina tavlor visar en framtidsvärld och kanske gör de det..."

I sitt arbete att skapa monstret använde han sig bl.a. av inälvor och delar av ostron.

Ridley Scott, regissör:

"Alien bygger på vår primitiva rädsla för allt okänt. För den osynlige fienden som vi inte kan ta på, men som vi vet lever i rymdmörkret..."

Filmen Alien gjorde succé i hela världen och i Stockholm satte man in nattföreställningar. Leif Furuhammar, professor i filmvetenskap vid Stockholms universitet:

"Att se en verklig skräckfilm är faktiskt jämförbart med att gå till tandläkaren. När tandläkaren borrar och det gör jävligt ont, reagerar en del av nervsystemet mot smärtan. Andra delar av hjärnan drar sig tillbaka. När smärtan är över, tar den nerver som styr vårt välbefinnande över. Vi mår bra, trots att det gör ont i tänderna efteråt. Känner oss lättade..."

...RIPLEY, DEN SISTE ÖVERLEVANDE FRÅN STJÄRNSKEPPET NOSTROMO, SÅNKER TRYCKET I KABINEN OCH LÄGGES SIG I SOVKAPSELN. DET SLUTAR SOM DET BÖRJADE. MED SKEPPET, ...SKEPPET... OCH TYSTNADEN...

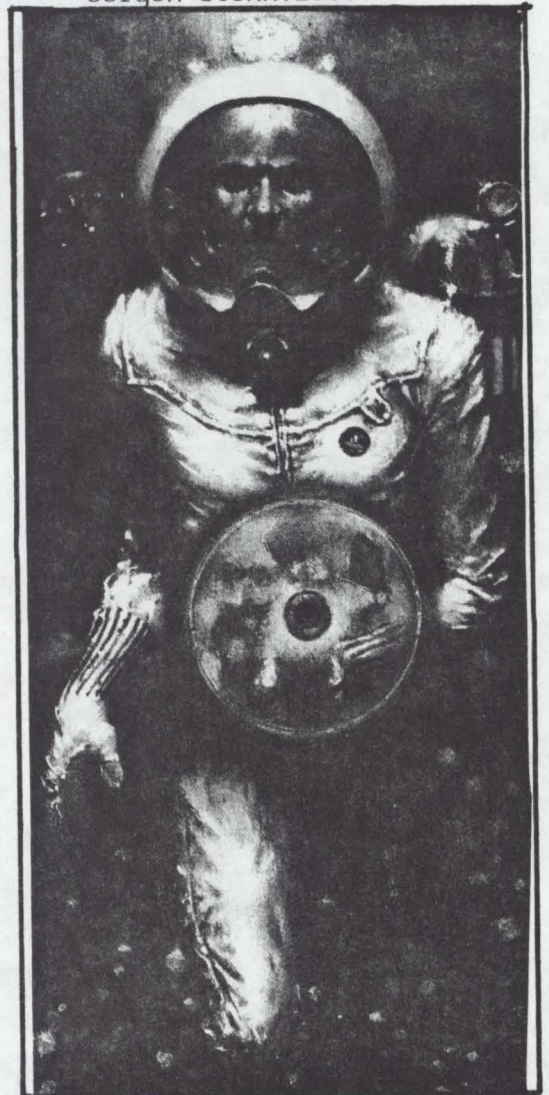
KOMISKT BRUS

-ALPHA POCKET HAR GETT UT SIN TREDJE BOK I POCKETSERIEN, "DETTA ÄR VERKLIGHETEN" AV BERTIL MÅRTENSSON.

-SERIETIDNINGEN STAR TREK HAR UTKOMMIT MED FÖRSTA OCH ANDRA NUMRET. DET TREDJE KOMMER I NOVEMBER.

Det var allt för den här gången. Jag hoppas hösten blir en mysig årstid full med stormar och mörka kvällar, så man kan slå sig ned med en god bok.

Jörgen Stenkvist.

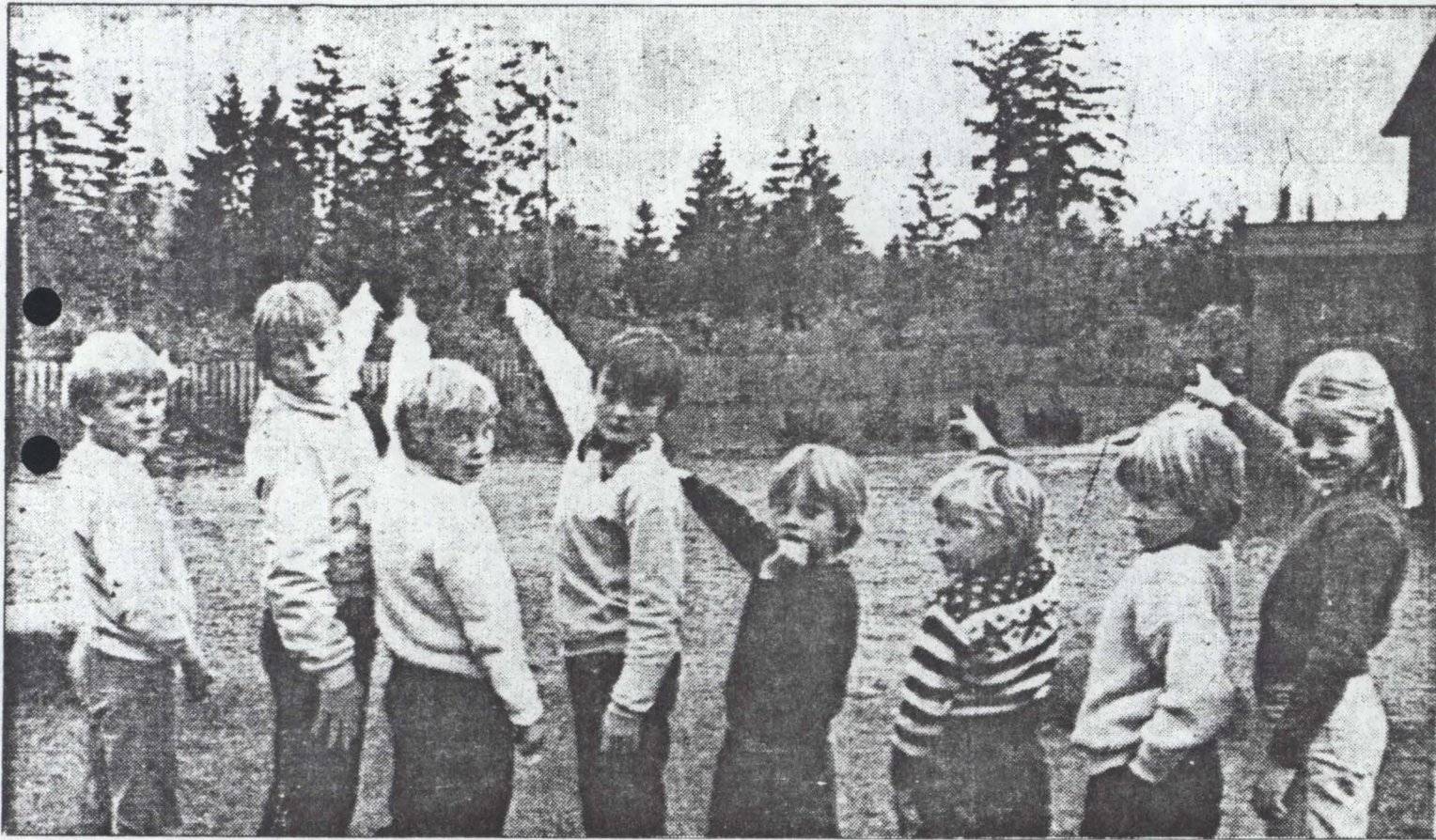

KLIPPT & SKURET

VG

Fredag 16. oktober 1981

NYTT 11

Lyset på himmelen kom inn fra den retningen, sier (fra v.) Odd Kjetil Eriksen, Geir Halvorsen, Erik Mathisen, Tom Gausdal, Monica Gausdal og Linn Fydse.

Foto: KJELL I. FOSDAHL

• UFO skremte • unge-flokk

Av KJELL INGE FOSDAHL

LARVIK (VG) - Var det et uidentifisert flyvende objekt som ble registrert av åtte barn i alderen fem til elleve år, over Helgeroa ved Larvik forleden kveld?

Det var hverken fly eller lynkuler de så, ifølge politiet som har vært i kontakt med både flykontrolltårnet på Fornebu og meteorologer.

Jeg så vinduer på den, så det må ha vært en flyvende tallerken. Dette forteller en av de åtte, Linn Fydse, til VG.

Slemt i bakken

Linn forteller at de var ute å lekte da de plutselig oppdaget et sterkt lys som kom inn fra sjøen.

— Lyset var så kraftig at

flere av oss ble slengt i bakken. En av de andre ble spurt av moren sin om han var syk da han kom hjem. Han var jo helt hvit i øynene, forteller Linn.

Etter at de hadde fulgt gjenstanden en stund, forsvant den bak noen trær i retning Stavern. Men før det registrerte flere av de åtte noe som lignet en koffert, som ble kastet ned fra gjenstanden. — Å det er sikkert en koffert med penger de kaster ned til oss, var den første reaksjonen da de så den koffertlignende gjenstanden på vei ned.

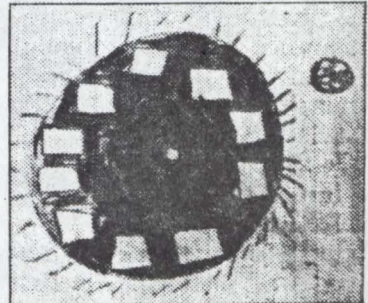
Barna kom skrikende, og

mildt sagt hysteriske, hjem til Tor Gausdal. Etter å ha fått roet ned barna, fikk han historien.

Tegnet

Han bad deretter sin datter om å tegne det hun hadde sett. Han tok barna med til politiet i Larvik hvor de fortalte hele historien. Gausdal ble også skremt, ikke minst av barnas reaksjoner.

Ved politikkammeret i Larvik ble det så tatt kontakt med både flykontrolltårnet på Fornebu og med meteorologer. Ut fra opplysninger de sitter inne med var det hver-

Monica Gausdal tegnet himmelyset. Det så ut som om det hadde vinduer.

Foto: Kjell I. Fosdahl

ken fly eller lynkuler barna så.

Onsdagen den 21 oktober 1981 ★ EXPRESSEN

Så här skulle vi sett ut om dinosaurierna fått fortsätta att dominera livet på jorden. Det tror en kanadensisk vetenskapsman.

Så här kunde vi sett ut

– Vi kunde lika gärna ha härstammat från dinosaurierna som från aporna. Fast vi hade sett annorlunda ut då.

– Allt som behövs hade varit någon liten mindre förändring i jordens historia som låtit dinosaurierna få fortsätta att vara en stor och dominant djurart på jorden.

Detta hävdar en kanadensisk vetenskapsman,

Dale Russell, som förestår avdelningen för fossila ryggradsdjur på Kanadas nationalmuseum.

Varelsen, som han kallar en dinosaurid, skulle ha saknat hår, haft grönt reptilskinn och ett bulligt huvud, lysande kattögonlika ögon och händer med tre fingrar.

Han tror att en sådan utveckling var på gång bland dinosaurierna för 78 miljoner år sedan.

Omålad skyttel tar mer last

Trots att andra provflygningen med rymdskytteln "Columbia" inte äger rum förrän om flera veckor så kommer delar till den tredje flygningen nu till sammansättningshangaren i Florida.

Det är den tredje bränsletanken som på en pråm fraktats från New Orleans till Kennedy Space Center. Denna externa tank är ljus brun i stället för skinande vit som de tidigare. Den bruna färgen kommer från isoleringsmaterialet. Genom att avstå från att vitmåla detta sparar man 272 kg. Det ger motsvarande ökning i skyttels lastkapacitet. Tanken följer ju med nästan upp till satellitbanan innan den lossas.

ny teknik 43/81

Planeter byggda av diamanter?

Har planeterna Uranus och Neptunus ett jättelikt lager av diamanter under sin yta?

Den möjligheten utelsuter inte forskaren Marvin Ross i Kalifornien, som med alla tillgängliga fakta om planeterna gjort denna överraskande analys av deras sammansättning. Resultatet har han presenterat i en artikel i den amerikanska tidskriften Nature.

Många forskare tror idag att Uranus och Neptunus är uppbyggda i tre olika lager. En bergkärna i mitten, därefter ett mellanlager frusen vätska av vatten, ammoniak och metan, samt ytterst ett lager väte och helium.

Det är mellanlagrets metan som är intressant här. Ross tror nämligen att det ämnet förvandlats till kol, möjligen i form av metall – eller diamanter.

I så fall skulle de två planeterna vara solsystemets i särklass dyrbaraste gruvfyndighet.

Satellit studerar ozonskikt

Under ett års tid ska en amerikansk satellit studera hur illa ställt det egentligen är med det för oss livsviktiga skiktet av ozon i den övre atmosfären. Satelliten sändes upp den 15 september i år.

Ozon förekommer på höjder mellan 30 och 90 kilometer ovanför jordytan. Huvuddelen av den skadliga ultraviolette strålningen från solen stoppas upp av ozonet. Om inte skulle levande varelser inte kunna existera på jorden.

Genom luftföroreningar av olika slag, bl a något så "trivialt" som den gamla drivgasen i sprayburkar, har ozonskiktet troligen skadats. Mer ultraviolett strålning når nämligen ner till jordytan, har man konstaterat. Ju mer UV-strålning, desto större risk för cancer.

En av satellitens uppgifter är nu att studera hur ozonet bildas och förflyttar sig i de övre luftlagren. Uppgifterna kan ge oss ett mer exakt svar på vilka mänskliga aktiviteter som bryter ner ozonet.

Magnetiskt vatten ökar skörden

Sedan 1971 har man vid Volgainstitutet för Konstbevattningsutrustning och Nyodling provat att låta vatten passera genom ett magnetfält för att ändra dess fysikaliska egenskaper och göra det mer "biologiskt aktivt".

Under perioden 1971 till 1976 gjordes försök i växthus med så

goda resultat som 30 procents ökning i skördarna av gurka, tomater, rädisor, ärtor och soja.

Sedan började man försök vid en kolchos där man använder magnetiserat vatten för bevattning av vårvete och har erhållit 15 procent högre skördar.

Magneterna har en livslängd på 20 år och investeringskost-

naderna är enligt de sovjetiska uträkningarna betalda på två månader.

Studier av växterna har visat större upptag av kväve, kalium och fosfor. Sporrad av framgångarna med magnetiserat vatten ska man nu ge det till höns för att stimulera äggproduktionen.